DEVLET

ey Türk kendine dön..

Milliyetçi, siyasi, Haftalık Gazete

ÜÇÜNCÜ YIL

12-7-1971

119

TAGMAÇ İNONUYU İKAZ ETTİ

«HER ŞEY TÜRK DEVLETİ İÇİN»

SELÂM

GARİP ÇOBAN

Bir garip çoban varmış deriz yine. Ve dahi acaba hep çobanlar üzre konuşup gelmemiz sizleri sıkar mı diye düşünürüz. Sıkmaya ola. Çünkü çoban bir iyi kişidir ki, Kent'ten çok tabiata yakındır. Kent'in kibir eyleyip, ulu göğe doğru uzanan binalarından çok, gölgelice kaba çınarlara, yeşilce ince kavaklara yakındır. Kent'in tıs tıs edüp duran ve dahi incecik akan musluklarından çok; suları tükene gelmeyen güneşle ışıl ışıl yanıp duran billur pınarlara yakındır.. Kısa söz edersek, pisten çok temize, çirkinden çarpıktan çok güzele ve doğruya yakındır. Başka bir deyişle; insana uzak, Tanrı'ya gönüldaştır.

İşte bizim garip çoban da, gönül daşlardan biri. Yalnız farkında değil. Özüne «dur otur» tanımayan; zorluca susuzluk duyuran geceler boyu yıldızlara baktırıp, haber sorduran bir şeydir bu. Özlemi mi ola? Ateş mi ola? Özlem ateşi! Fakat neden?

Çoban günler ve geceler uzayıp giderken, düşüne kor. Hem içindeki özlem ateşinin hem de çağıldayan suların, açan çiçeklerin, söyleşen kuşların, meleşen ala gözlü koyunların ve dahi özünün bir sebebi olmalı der, kendince.. Bir karara varır; cümlesi bir sebep üzre olup dururlarsa; bu sebep için anları bir yaratan da mevcuttur.

Bu karar ardından çobanın gönlündeki ateşe azca su serpilir. Fakat daha «dur otur»u yoktur tedirgindir.

Yine bir sabah vakti, tan ağarıp, günün ışını göğsü kabaca dağa değerken; garip çoban fikreyler; «Bir sebep üzre bizi yaradan vardır ve bu yaratan vericiden de verici, esirgeyiciden de esirgeyicidir. Ya biz? Yalnız almağa durur; yalnız yeme içme deriz. !Bu yaradan, bir şükür, aklımızdan geçmez. Borçluyuzdur, ödemeyi düşüne koma yız..»

O zaman çobanın kararı gelir. Özlem ateşi, küllene kor çünkü garip çoban, yaradanına şükreylemeye varmıştır.

Yaradanının önünde, boyundan utanır, yere kapanır. «Özümü ve dahi bu güzelce ağaçları, ayı yıldızları, koyunlarımı ve dahi koyunlarımın beslenip semirmeleri için çimenleri dünyaya koyan yaradanım sana şükürler olsun.. Özüm seni sever. Çok sever isterseni sana ala gözlü kuzucuklarımı kurban edeyim. İstersen sana, ılıca sütten akça kaymaklar hazırlayayım. Dağ taş gezip, altın gibi ışınan balları bulayım. Yaradanım özüm seni çok sever.. Sana başım kurban edeyim. Sana sürüm kurban edeyim.»

Çoban söyleşir. Söyleştikçe ağlar. Kara süzme gözlerinden arı duru yaşlar düşer, gönlünün özlem ateşine..

Günler aylar geçişir, yıl gelip tamam olur. Bir akşam vakti çoban ardında bir nefes duyar, bakar görür ki; bu ak sakallı bir erdir. Bakışları tatlıca, yüzü nurluca koşup elin varır, aksakallı sorar: «Oğul sen isleyip durursun burada?»

«Yaradanıma şükreylemekteyim.»

Bu kez sesi zorlu çıkar aksakallının:

«Bu nasıl şükreylemedir ki, hiç bir usul edep tanımaz Seninkisi şükür değil küfürdür. Yaradan bir kişi midir ki, senin sütün kaymağını isteye. Sürün ya da başın isteye?»

O zaman çoban yalvarır: «Ben gönülden şükreylemek istemekteyim. Ama o dediğin usul ve edebi bile gelemem. Yaradan aşkı için, de bana, öğret...»

Ak sakallı er kişi, kırabilemez çobanı. Günleice kalır dağda, ana yoldaş, gönüldaş olur. Yüce Tanrıya usulü ile şükretmeyi öğretir. Fayri çobanın sevinci tamdır.. Beş vakit namaz kılabilmektedir.

Derken gün erişir vakit tamam olur, vedalaşırlar. Aksakallı; bir cahil kişiye edep usul öğrete gelmenin huzuru ile dağdan iner, denize ulaşır, niyeti karşı kıyıya geçmektir. Kayığa biner ve azca yol alır, hava karanlık deniz kabaca dalgalıdır ve dahi anın gönlünden yavuz endişeler geçmektedir. Derken ardından bir ses duyar: «Efendi.. Efendi..» Aksakallı er, şaşkınlık üzre dönüp bakar ve görür ki; cahil kişi dalgalara basa basa koşup gelme de ve yalvarma da.. «Öğrettiğin bir duanın başını unuttum. Tanrı aşkına bir daha de...»

O zaman aksakallı, edep sul bilirerin gönül gözü açıla kor, gözlerinden yaş aka gelir ve seslenir: «Var git oğul dilediğin gibi, gönlünden geldiği gibi şükreyle Yaradanına...»

Garip çobanın hikâyesi burada biter. Biz bu hikâyeyi yazar olduk ki; gönül gözleri ve dahi akıl pencereleri sımsıkı kapalı; edep usul üzre pek düşkün kişiler, ülkücülere dair fazla konuşmayalar. Onları esirger görünüp onlara işledikleri işler üzre edep ve usul öğretmeye kalkmayalar...

Emine Işınsu

POLİGON

VUR EMRİ

Bir haber dolaşır semada pul pul
Kılınçlar bilensin, akın var Çin'e
Yiğitler at sürer düşman içine
Tarihe hükmeden bir ses duyulur;
— Vur TÜRKLÜK aşkına vur!

Yüklenir bir ülke oymak ve avul
Sel olur ordular, batıya akar
Uçar elden ele bozkurtlu bayraklar
Emreder bir başbuğ sade ve vakur:
— Vur bayrak aşkına vur!

Karışır top sesi nal sesi, davul
Çağdan çağa çığır açar gemiler
Bir hakan atını denize sürer
Ve der ki «— Yıkılsın Bizans'ı koruyan sur
— Vur fetih aşkına vur!

Ya.. İşte tarihin böyledir oğul
Geçmişten hız alsın geleceğin de
Göster Türklüğün tunç bileğinle
Bu dine bu ırka ve bu toprağa
Sataşmak isterse herhangi gâvur:
— Vur ALLAH aşkına vur!

Abdürrahim Karakoç

HAFTA'nın OLAYI

1970 — 71 yılları arasında oldukça fazla oranlarda fiat artışları olmuştur. Toptan eşya fiatları indeksi Ağustos 1970 de 135.7 iken Mayıs 1971 de 164,8 olarak % 21.4 oranında artış göstermiştir.

PAHALILIK

Ekonomik politikanın gerçeklerinden biri, devalüasyonun bir defaya mahsus bir tedbir oluşu ve yanlış tedbirlerle birlikte alınan bir devalüasyon kararının, hiç alınmamış ve devalüasyon kararından daha kötü neticeler getireceğidir. Paranın dış değerini optimum seviyeye getirmek için alınan devalüasyon kararları beraberlerinde denge yapıcı unsurlar yanında, dengeler bozucu kuvvetler de getirirler. Yan tedbirler bu menfi kuvvetleri bertaraf için şart ve elzemdir.

1970 ve 1971 yılları arasında oldukça fazla oranlarda fiat artışları olmuştur. Toptan eşya fiatları endeksi, Ağustos 1970 de 135.7 iken Mayıs 1971 de 164.8 olarak % 21,4 oranında artış göstermiştir. Ankara geçinme indeksine göre fiat artışları bir yıl içinde % 15,4 İstanbul geçinme indeksine göre ise % 13.5 oranında olmuştur.

Fiat artışları hem içte dengeyi bozacak güçte gelişmiş az ve sabit gelirlilerin hayat standardını menfi yönde etkilemiş, hem de devalüasyonla düzelir gibi olan dış ticaret hadlerinin yeniden aleyhimize gelişmesine yol açmıştır.

İşin ilgi çeken diğer bir tarafı zamların hem resmî,hem özel sektörden gelmesi ve bunların birbirini teşvik edici oluşunun kamu sektörümde zam yapanlarca dikkate alınmamasıdır. Bunun netıcesi, devalüasyon devresi öncesinde gayet az ve devalüasyondan sonraki iki üç ay hariç gayet normal artan fiatlar, yıl başından beri korku verecek bir hızla artmakta ve «Enflasyon geliyor» veya «gelebilir» şeklindeki ifadelerin enflâsyonun kontroldan çıktığı şu günlerde söylenilmesi, günlük hayat mücadelesi verenleri acı acı düşündürmektedir.

Bütün bu şartlar altında yüksek perdeden konuşan bazı kabine üyelerinin, ekonomik durumu istikrara kavuşturmak için getirdikleri tedbirler iktisadî hayatımızı daha da çıkmaza sokmuştur. Bilhassa dış ticarette vergi kaçırılıyor gerekçesiyle öyle bir rejim getirilmiştir ki, bu düzen içinde ihracat yapmak adeta imkânsız olduğu gibi, yani dış ticaret rejiminin ne olduğu tam olarak yetkilileri tarafından dahi bilinmemektedir.

Bütçe açığını hesaplamak için bir yandan yeni vergiler icad edilirken, öbür taraftan vergi oranları süratle arttırılmaktadır. Vatandaşın vergi kaçırdığını şikâyet eden bir ortamda gelirleri arttırmanın yolu bu değildir .Türkiye'de bir yılda meydana getirilen mal ve hizmetler, çok israflı ve masraflı devlet düzenine sahip olduğumuzdan ihtiyaçlarımızı karşılamamaktadır. Modernleşiyoruz diye her yıl açılan yeni masraf oranları artan millî gelirin çok üstünde seyretmektedir. Bu durum da bütçenin açık vermesi kaçınılmaz bir sonuçtur. Madalyonun öbür yüzüne gelince; vergi kaçırıldığı bir gerçektir. Ancak vergi kaçırılmasının önleme yolu vergileri arttırmak değil, aksine azaltmak ve vatandaşın güvenini devletalarak kazanmak şarttır.

DOKUZ IŞIK'TA EĞİTİM DÜZENİ
Yazan :
Doç. Dr Necmettin HACIEMİNOĞLU
Fiyatı · 3,— Lira
P.K. 200 Kızılay
ANKARA

Çekirdek

ARİF NİHAT ASYA

Fâtimet - üz - Zehra Türkeş

(Lârnaka 1887 — Ankara 24 Haziran 1971)

— I —

Dün senin gibiyken —şimdi— bu din kardeşin,
Yaşıyor uzaklarında ayın, güneşin;
Yolcum, sevâba girersin okursan —şâyed—
Rûhuna Fâtiha bizim Zehrâ Türkeş'in! (x)

(x) Ebcedle Milâdî 1971

İNÖNÜ NE İSTİYOR ?

BAŞYAZI

Bir dönemeç noktası olan 12 Mart'tan 4 ay, Örfî İdarenin ilânından da 3 aya yakın zaman geçti. Bu süre içinde kurulan askerî mahkemelerde tutuklanan anarşistlerin sayısı binleri geçmektedir. Yine Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkarak, yerine, Marksist - Leninist — Mao'cu bir düzen getirmek isteyenlerle ilgili olarak toplanan deliller dosyalar dolusudur. Daha geçen hafta içinde, Ankara Örfî İdare Komutanı Sayın Orgeneral Semih Sancar'ın yaptığı açıklama bu gerçeği bütün çıplaklığıyla gözler önüne sermiştir. Semih Paşa Türkiye'yi komünizme götürmek isteyenlere karşı 12 Mart Muhtırasının verildiğini ifade ederek Örfî İdare içinde bile bazı solcu profesörlerin yürüyüş plânladıklarını, öğrencilerin imtihanlara girmesine engel olunmak istendiğini,Ordu aleyhine gizli beyannameler dağıtıldığını açıklamıştır. Banka soygunu, işlenen plânlı cinayetler, fidye için adam kaçırma olayları kamu oyunun gözleri önünde cereyan etmiştir.

Türk tarihinde ilk defa karşılaşılan bu durumun meydana gelmesinde, devrin iktidarının aczi ve korkaklığı kadar, özerk kuruluşların, basının ve bir kısım CHP.'lilerin de payı büyüktür. 12 Mart'tan bir gün önce Genelkurmay Başkanımız soy bağımsız Türk Devletinin parçalanmak istendiğinden bahsederek «Silâhlı Kuvvetlerimiz Türk Devletini yaşatmaya kararlıdır» demişti.

Temel insan hak ve hürriyetlerini ortadan kaldırmayı amaç edinen, millet,vatan, devlet gibi binlerce yıllık insanlık tarihinin vazgeçilmez müessese ve değerlerini reddeden beynelmilel komünizmin, Türkiyemiz için ciddî bir tehlike haline geldiğini; Cumhurbaşkanımızdan komutanlarımıza kadar bütün devlet yetkilileri, solcu olmayan aydınlarımız, halkımız ile TİP. ve CHP. dışındaki bütün partilerimiz kabul ve ilân etmişlerdir. Devletimizi yaşatacak köklü tedbirleri almadığı için iktidardan olan Demirel dahi bu gerçeğe katılmaktadır.

İkibin beşyüz yıldır kesintisiz yaşamış ve medeniyetler kurmuş Türk Devletinin varlığına yönelen tehlikeler bu kadar açık ve seçik önümüzde dururken, İnönü neden aşırı solu savunmak istemektedir? Politika hayatında, bilhassa son 10 yıllık süre içinde, devamlı surette neden Türkiye'de komünizm tehlikesi olmadığını söyleyip durdu? Merkezi otoriteyi parçalayarak zayıflatan özerk kuruluşları ve kontrolsuz basını niçin savunuyor?

Bu sorular kamu oyunda yıllardanberi cevap ararken, İnönü geçen hafta içinde Genelkurmay Başkanıyla bir gizli (!) görüşme yaptı.

Emniyet Teşkilâtından geldiği halde bu kuruluş aleyhine yaptığı konuşmalarla tanınan Necdet Uğur'un da bulunduğu, gerçekten çok önem taşıyan bu görüşme hakkında, basına CHP. kanalından bazı haberler sızdırılmıştır. Kritik anlarda devlet büyükleriyle yaptığı görüşmeleri basına el altından duyurmak İnönü'nün eski taktiğidir. Hatırlanacağı gibi bir zamanlar Sayın Cumhurbaşkanımız anarşiye çâre bulunması için parti liderlerinin fikirlerine müracaat etmişti. İnönü'yle yapılan görüşmede, Sayın Sunay'ın Dev - Genç'e çatması üzerine sinirlenen İnönü, sağdaki tehlike olarak Ülkü Ocaklarını ileri sürmüş, buna karşılık «Onlar komünizmle mücadele eden vatansever milliyetçi gençterdir.» cevabını almıştı. O tarihte bu haber gazeterlere CHP kanalından sızdırılmıştı. İnönü bu suretle solculara adeta «Ben sizin haklarınızı koruyorum. Fakat size muhalif olan yar» sinyalini veriyordu. Nitekim sol basın o zaman Ülkü Ocaklı gençlerin lehindeki konuşmalarından dolayı Sayın Sunay'a bir hayli tenkid yöneltmişti.

Biz yine Tağmaç — İnönü görüşmesine dönelim. Öğrenildiğine göre bu tarihî görüşmede; Üniversite, TRT, Danıştay, Anayasa Mahkemesi Özerkliği, basının kontrolsüzlüğü, Memur Sendikaları, MİT Başkanının değiştirilmesi, Tabii Senatörler, Örfî İdarenin biran önce kaldırılması ve hükûmetin işbaşında kalması konu edilmiştir. Okuyucularımızın Devlet'in önceki yayınlarından hatırlayacakları gibi; İnönü bu görüşmede kısaca anarşist düzenin, statikonun muhafaza edilmesini ısrarla istemiştir. Kamu oyu yakından bilmektedir ki, özerk üniversitenin 10 yıllık tecrübesi Türk Milletine çok pahalıya mal olmuştur. İlmi araştırma ve üniversite hayatımızda hiç bir ilerleme olmadığı gibi; bu kuruluşlar cinayetin rahatlıkla işlendiği, yeraltı teşkilâtlarının yuvalandığı, silâh ve cephanenin depo edildiği eşkıya ve kanun kaçaklarının sığındığı yerler haline gelmiştir. Beynelmilel komünizm özerk üniversite kürsülerini komünist militan yetiştirmek için bulunmaz bir zırh olarak kullanmıştır.

Özerk TRT, milleti son derece tedirgin eden Dembirperde gerisi radyo istasyonlarına taş çıkartacak kadar Marksist yayın yapmış, Dev — Genç'in neşir organı haline gelmiş, Türk tarihi ve büyükleriyle alay edilmiş millî değerlerimiz horlanmıştır. Başıboş bırakılan basın ise, köprü başlarını sicilli komünistlerin tutması neticesi hiçbir değer ve engel tanımadan, Marksizmin propagandasını yapmıştır. Kitapçı vitrinleri ancak komünist ülkelerde raslanabilecek derecede zararlı yayınlarla doldurulmuştur. Özerk Danıştay ise objektif bir müessese olmak hüviyetini çoktan kaybetmiştir. İçinde değerli bazı hukukçularımızın bulunmasına rağmen aşırı solun her müracaatı değerlendirilmiştir. Bazan öyle olaylara şahit olunmuştur ki, milletimiz adına bunların tekrarı bile hicab vericidir. O.D.T.Ü. de işine son verilen milliyetçi profesörlerin müracaatlarına «ODTÜ. de kanunla kurulmuştur. Danıştay'ın görev ve yetkisi dışında çalışır» cevabı verilirken; aşırı solcu profesörlerin aynı şekilde üniversiteden uzaklaştırılmaları karşısında derhal faaliyete geçilmiş, üniversitenin kararı iptal edilmiştir.

Valilerin bile direnişe geçtiği bir memur sendikasının, gizli ihtilâl toplantılarına katılan Tabii Senatörlerin muhafaza edilmesi isteği hayret vericidir.

Yukarıdaki isteklerle Genelkurmay Başkanına müracaat eden İnönü, Örfî İdarenin hemen kaldırılmasını ve hükûmetin başta kalmasını da ilâve etmiştir.

İnönü'ye en uygun cevabı Sayın Tağmaç vermiştir. 12 Martın meydana gelmesindeki suçun yarısının özerk üniversiteye ait olduğunu, anarşistlerin sinmiş bir şekilde beklediklerini ifade eden Tağmaç «Kendilerine eskisi gibi idari özerklik tanındığı takdirde Sıkıyönetim sona erer ermez nasıl bir davranış içine girmeye hazırlandıkları meydandadır. Bu tedbir bugün alınmazsa, bunca uğraşmadan, çabadan ve iyi niyetten sonuç alınması beklenemez.» demiştir.

Türk Devletinin düşmanları hakkında henüz birşey yapılmamıştır. Tutuklananların mahkemeleri henüz başlamış, tahkikat ilerledikçe yeni yeni ip uçları ele geçmiş böylece de, ihanetin ne kadar büyük bir şekilde teşkilâtlandığı daha iyi anlaşılmıştır.

Tağmaç - İnönü görüşmesi yukarda özetlendiği gibidir. Bizim buradan çıkardığımız tek sonuç: Genelkurmay Başkanımızın, millî menfaatleri, İnönü'nün ise siyasi menfaatleri herşeyin üstünde tuttuğudur.

Tarih incelendiğinde pek çok devletin ve milletin mazinin külleri arasında kaybolduğu görülür. Devletlerin batış sebeplerinin başında, onu idare edenlerin ehliyetsizliğinin ve şahsî ihtiras uğruna herşeyi feda edecek kadar gözü dönmüş olması gelmektedir.

Bu günlerde Türk Milleti en nazik günlerini yaşamaktadır. Cumhurbaşkanından, kövdeki cobanına kadar herkes sorumluluk taşımakta ve Tarih önünde imtihan vermektedir.

DEVLET

yorum düşünce ve OLAYLAR

TAĞMAÇ İNÖNÜ'YÜ İKAZ ETTİ

Genel Kurmay Başkanının kesin ve kararlı tutumu sevinç yarattı

CHP Genel Başkanı İsmet İnönü, Anayasa değişikliğinin en büyük kısmına karşı çıkmış, Üniversite ve TRT özerkliğini savunmuştur.

Türkiye'yi anarşi ortamına getiren ve aşırı solcuların komünist marksistlerin karargâhı ve üssü haline getirilen üniversitelerde tedbir alınması için nedense direnmektedir.

Türk kamuoyu, oğlu Prof. Erdal İnönü'nün, Orta Doğu Teknik Üniversitesinde anarşistlere kanat gerdiğini gayet iyi bilmektedir.

Silâhlı Kuvvetlerin Anayasada mutlaka üniversite ve TRT özerkliğinin değiştirilmesini istemesi karşısında, CHP Genel Başkanı İsmet İnönü, Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Memduh Tağmaç'ı makamında ziyaret ederek, bu durumun üniversiteleri «Medrese» haline getireceğini söylemiştir.

İnönü'nün bu görüşlerine karşı Genel Kurmay Başkanı Memduh Tağmaç, sert bir şekilde ve İnönü'yü de ikaz eder bir tarzda şunları söylemiştir :

«Son yıllarda milli varlığımızı ve bütünlüğümüzü tehlikeye düşüren, vatanı uçurumun kenarına getirerek 12 Mart muhtırasının verilmesine sebep olan gayrimilli ve anarşik cereyanların, örgütlenmelerin yarısı üniversitelerden gelmiştir. Arzu edilirse elimizdeki sıkıyönetim dosyalarından durumu incelemek mümkündür. Yeni hükümet işbaşına geldikten sonra, sıkıyönetim ilân edilmesinin ve anayasa değişikliğine lüzum görülmesinin gerçek nedeni budur. Bu anarşi kaynakları ve müsebbibleri bugün sıkıyönetim altında sinmiş beklemektedirler. Kendilerine eski si gibi idari özerklik aynen tanındığı takdirde, sıkıyönetim sona erer ermez nasıl bir davranış içine girmeye hazırlandıkları meydana çıkacaktır. Bundan sonra hiçbir hükümet bunları önlemeyi başaramayacak, eninde sonunda özerklik perdesi arkasında anarşi yaratanların elinden bu silâhın alınması gereği yeniden doğacaktır. Eldeki bütün delillar ve istihbarat bunu göstermektedir. Bu tedbir bugün alınmazsa bunca uğraşmadan çabadan ve iyi niyetten sonuç alınması beklenemez.»

Tağmaç'ın bu konuşmasına karşılık, İnönü'nün nasıl bir tutum takındığı belli olmamıştır.

Sızan söylentilere göre, Tağmaç'ın kesin ve kararlı tutumu, İnönü'yü düşünceye sevketmiş görüşmeden ayrılırken yüzünün asık olduğu dikkati çekmiştir.

TAĞMAÇ — Hersey Türk Milleti için

OREL — Ne yaptığının kendisi farkında mı?

Şinasi Orel Ne yapıyor ?

Millî Eğitim Bakanı Şinasi Orel bir süre önce yayını durdurulan «1000 temel eser komisyonunu lâv etti.

1965 denberi yayınlanan ve sayısı 66 ya ulaşan 1000 temel serisi için üç kişilik bir komisyon verdiği raporda «1000» temel eser dizisi ülkemiz için çok tehlikeli ve yıkıcı bir gelişmenin başlangıcı olmuştur» tarzında cümleler bulunuyor.

Lâv edilen 1000 temel eser komisyonunda kimler vardı? Nihat Sami Banarlı, Prof. Faruk Timurtaş, Prof. İbrahim Kafesoğlu, Prof. Muharrem Ergin, Prof. Kenan Akyüz, Prof. Sebahattin Zaim, Prof. Beylam Toğrul Prof. Mehmet Kaplan, Yılmaz Öztuna, Prof. Mümtaz Turhan (öldü) Prof. M. Kaplan, kurul üyelerinin kendi eserlerini bastırdıkları gerekçesiyle komisyondan istifa etmiş, komisyon başkanlığına kültür müsteşarı Mehmet Önder getirilmiştir. Ayrıca talim terbiye kurulu başkanı Bekâi Baloğlu da Bakanlık temsilcisi olarak çalışmalara katılmıştır.

1000 temel eser için şimdiye kadar 12 milyon lira harcandığı ve bunu iki milyonunun telif ücreti olarak verildiği raporun muhteviyatı arasında bulunmaktadır.

1000 temel eser serisi için de elbette tenkit edilebilecek eser bulunabilir ve vardır da. Fakat genel olarak bin temel eser serisi, Türk Milliyetçiliği fikrini işleyen, Atatürk ilkelerini anlatan düşünceleri kapsıyordu.

Solun elbette bu durumdan memnun olmaması gerekirdi. Nitekim olmadıda.

Milli Eğitim Bakanı Şinasi Orel hazırlanan rapor üzerine «1000 temel eser»in yayınına son verdi. Peki kim hazırladı bu raporu ?

1— Prof. Saim Sinanoğlu (DTCF'de klâsik diller öğretim üyesi) Türk Dil Kurumu Üyesi

2— Emin Özdemir Türk Dil Kurumu Üyesi Edebiyat Öğretmeni

3— Tahsin Saraç (Gazi Eğitim Enstitüsü Fransızca öğretmeni) Türk Dil Kurumu üyesi Gazi Eğitim Enstitüsünde anarşistleri teşvik edici ve eylemci olduğu bilinen, zaman zaman aşırı fikirleri yüzünden tahkikata uğrayan malûm kişi.

Elbette zihniyeti belli olan bir komisyonun vereceği raporun daha başka bir tarzda olması mümkün olmazdı.

Yalnız işin enteresan ve üzücü yönü, Milli Eğitim Bakanı Şinasi Orel'in bu komisyonun raporuna uyarak hareket etmesi ve karar almasıdır.

Türk milliyetçiliğine düşman zihniyetin nerelere kadar el attığı ve milli eğitim bakanını nasıl tesir altına aldığı ibretle takip edilecek bir olaydır.

Ergenekon MEKTUPLARI

İKİNCİ GOL

Bürokrat Paşası İnönü, Sayın Sunay'dan sonra Sayın Tağmaç'tan da gerekli cevabı aldı. Sayın Tağmaç'la yaptığı iki buçuk saatlik görüşme sırasında memleketimizin bu hale gelmesinde büyük rolleri olan «Özerk» kurulları savunan ve bunların Türk Milleti aleyhindeki tavır ve icraatlarına devam etmelerini sağlayacak imkânların ellerine verilmesini isteyen İnönü, ummadığı bir cevapla karşılaştı. Öyle ki, İnönü Tağmaç'a tesir etmek ister ve Anayasa değişikliğinden kendisine politikada büyük yardımları olan kurullara dokunulmamasını sağlamayı düşünürken, memleketimizin bugün kaderine hâkim olan Silâhlı Kuvvetler mensuplarının büyük bir vatanperverlik şuuru ile hain ile gafili birbirinden ayırdıklarını öğrendi.

Sunay'dan sonra Genelkurmay Başkanının verdiği bu cevap İnönü'nün hakikati görmesine ve bundan sonra doğruyu ve hakkı savunmasına yetecek midir? Zannetmiyoruz. Hattâ İnönü'nün avanesinin bile gerçeği görmesine ve bundan sonra milliyetçilerle komünistleri bir tutmalarını önlemeye yetmeyecektir. Fakat, İnönü'ye karşı sorumlu devlet adamlarının takındığı bu tavır, devlet adamlarımızda bir zihniyetin, İnönü'nün temsil ettiği bir zihniyetin yıkıldığını göstermesi bakımından mânidardır. Bizim de olayın üzerinde durusumuzun sebebi budur. Çünkü, biz İnönü'yü fert olarak hiçbir zaman ciddiye almaya ve üzerinde durulmaya değer bulmamışızdır. Üstelik, artık iyice yaşlandığını, fikirlerin de insicamı kaybettiğini de bildiğimizden, fizikî ve ruhî varlığıyla iyice çöken, çöktükce de başkalarının aksine, sevimlileşmeyen ihtiyara bir de biz dokunalım, istemeyiz. Ama buna rağmen, İnönü üzerinde zaman zaman dururuz. Onun falsolarını, oyunlarını, başkalarından yediği tokatları açıklarız.

Bunun sebebi ise, İnönü'yü bir fert olarak değil, bir timsal olarak görmemizdir.

Gerçekten, İnönü bir devrin, bir zihniyetin timsalidir. Bir devrin bütün kötü vasıfları ve bir zihniyetin bütün İcapları onun şahsında birleşmiştir. Ve ya, İnönü'nün şahsiyetini o zihniyet şekillendirmiştir ve o devire de bu şahsiyet damgasını vurmuştur.

Bu zihniyet «benim, benlik devrimin hâkim olduğu zihniyettir. Şahsî ihtiras ve iradelerin milletin menfaat ve iradesinin üzerinde tutulması bu zihniyetin en belirgin vasfıdır. Bu zihniyetin hâkim olduğu devirde, millet, millete rağmen idare edilmiştir. Esasen, o devir de «Halka rağmen halk için mi?» veya «Halkla beraber, halk için mi?» münakaşalarının en revaç bulan mesele olması ve daima, idarede, kazada ve teşride birinci zihniyetin ağır basması, bu zihniyetin neticesidir. Millet dindar olduğu için, bu zihniyetin temsilcileri dine karşıdır veya dinsizliği marifet saymaktadır. Türk Milliyetçiliği mefkûresi vatan satılmı mı kaplamaya başladı? Hemen bu zihniyetin baş timsali, devrin Cumhurbaşkanı İnönü, Milliyetçileri vatan hainliği ile suçlayacaktır.

Kendi iktidarını rakipsiz kılmak için bütün güçleri, kazaî icraî, teşrîî güçleri kendi şahsına bağlı tutacak ve Anayasası buna göre olacaktır. İktidar elinden gittiğinde ise, kendi dısındaki iktidarlara bir sürü ortaklar kosacaktır. İnönü'nün Tağmaç'a «gelen iktidarlar, üniversiteyi medreseye çevirir» sözü, aslında üniversitelerin ilmî vasıflarını kaybedecekleri endişesinin ifadesi değildir. Aksine, üniversitenin artık anarşistleri himaye edemeyeceği, Türk Milletine ve Devletine karşı bir düşman kalesi hüviyetini taşıyamıyacağı endişesinin ifadesidir.

Türk Milletinin uzun zamandır, çok kıymetli imkânlarını heder eden bu zihniyettir. Güçlü ve kudretli Türkiye'nin kuruluşunu önleyen bu zihniyettir. Türk Milletini kökünden ve millî değerlerinden koparmaya çalışan, TRT ve, üniversitelere hâkim olan zihniyet budur. Millivetçi hareketin karsısına Marksist - Leninistleri çıkaran ve bu vatan hainlerinin devleti yıkmaya teşebbüs etmelerini sağlayacak kadar cesaretlendiren yine bu zihniyettir. İnönü'ye bir zaman «boykot neyse işgal odur» dedirten ve böylece boykotu da işgali de, devlet malını talıribi de mâzur gösteren yine bu zihniyettir. Devletin imkânlarını bir zamanlar Halk Partililere, daha sonra Demokrat Partililere, az zaman önce de Demirel biraderlere peşkeş çeken yine bu zihniyettir.

Cumhurbaşkanı ve Genelkurmay Başkanının isyan ettikleri ve İnönü'nün şahsında cephe aldıkları zihniyet budur. Bu anlayış, yâni İnönü'nün temsil ettiği zihniyeti devlet hayatından kovmak kavgası diğer sorumlulara da sıra yet ederse Türk Milletinin kurtuluşu, kendi kaderine gerçekten sahip oluşu, yâni kendi değer hükümlerine bağlı lider ve idareci kadrolar tarafından yönetilmeleri yakındır. Bu kavganın sembolü de, İnönü ile kavga etmektir. Ve bu kavgada İnönü daima bir fert olarak değil, bir timsal olarak düşünülmelidir.

Cezmi Kırımlıoğlu

Kemal Taran'a Açık Mektup

2

Yığınakta yapılan hata seferin sonuna kadar düzelmez

Muhterem Efendim,

DEVLET'in geçen sayısında neşredilen birinci açık mektubumda, «Atatürk İlkeleri» Komisyonu'nun Anıt-Kabirde yapılan ilk toplantısındaki sözlerinizde, içinde bulunduğumuz buhrana parmak basan ve «...Türk aydınlarının, derece derece hepimizin, bu noktaya gelişimizde bir eksiğimiz, kabahatimiz olmuştur!» diye belirttiğiniz ikazınızın pek yerinde oluşuna uyarak, nâçiz kanaatlerimi arz edeceğimi söylemiştim. İlâveten de, «...Başta Millî Eğitim Bakanını fikri ve zikri olmak üzere, komisyonunuzun terekküp tarzından, niyet ve hedeflerinize dek, nasıl bir mes'uliyet altında bulunduğunuzu, gülünç olmakla ciddilik arasındaki ince sınırda nasıl kıl payı durduğunuzu ariz amik belirtmek arzu ve kararındayım.» demiştim. Müsaade buyurulursa devam edeyim

TÜRK MÜNEVVERİNİN TUTUMU

Hâlen, Türkiye'nin içinde bulunmakta olduğu buhran muvacehesinde, inanç, fikir ve temayülleri ne olursa olsun, hangi partiye mensup veya sempatizan olurlarsa olsunlar, Atatürk, İnkılâplar, Garplılaşma muâsır medeniyet seviyesine ulaşma, hattâ üstüne çıkma, kalkınma, geri kalmışlıktan kurtulan kolularının konuşulmadığı hiç bir münevver çevresi yoktur.

Fakat, bu problemler karşısında kendilerine münevver denen kimselerin tutumları —burada tutum'u vaziyet alış, tavır takınış (attitude) mânasında kullanıyorum— öylesine değişik, hattâ zaman zaman o kadar riyakârca ki.. İnsan, şaşıyor, kızıyor, iğreniyor, acıyor ve hayıflanıyor.

MÜNEVVER TİPLERİ

Zikrettiğim konularda, münevverlerimiz, tutumları bakımından çeşitli tasniflere tabi tutarak değerlendirilebilir.. Her tasnif gibi, bu da kifayetsiz olmaktan kurtulamaz. Fakat her tasnif gibi, mevzupu ele almayı kolaylaştırır. Deneyeceğim.

SUSAN MÜNEVVER :

Bir sfenks sükûtu içindedir, ağzından lâf alamazsınız. Ya kanaati, fikri yoktur —ki böyle bir durum psikoloji ye aykırı düşer—, yahut da vardır da söylemeyi mahzurlu, hattâ tehlikeli bulur.

İHTİYATKÂR MÜNEVVER :

Susan tipleri de ihtiyatkârlar arasında mütalâa etmek kabilse de, ihtiyatkârlar gerektiğinde susanlardır. Şartları elverişli bulunca konuşmaktan hatta «eyleme geçmekten« çekinmezler.

Geçenlerde plânlama ile ilgili bir resmi toplantıdaydık. İçimizde bir sosyoloji profesörü de vardı. Bir arkadaşımız bu zata «Atatürk İlkeleri» Komisyonunda niye görev almadığımı sordu, cevabı dikkate değerdi: «Ben başımdan büyük işlere girmem!» Oysa, ayni muhterem profesör, bir cenaze namazının kıldırılmak istenmeyişi gibi münferit ve kendi hudutları içinde kalması veya mütalâa edilmesi gereken bir olay vesilesile yaptırılan yürüyüse cüppesini savura savura iştirak de beis görmemişti.

ÇIKARCI MÜNEVVER :

Derece derece, susan ve ihtiyatkâr tipleri de ihtiva eden çıkarcı tininin bâriz vasfı, ne inkılâba, ne Atatürk'e, ne de Türklüğe inanması veya sevgi beslemesidir. O, sadece kendi nefsi azizine merbuttur. İnanmadığı halde, işine elverirse en koyu Atatürkçü'den daha Atatürkcü, İnkılâpçı hatta «Devrimci» kesiliverir.

Bunlardan birini, hiç unutmam. Hususî sohbetlerimizden birinde, millî mücadelenin tevüzüne, Mustafa Kemâl — Vahdettin ilişkilerine dair beni pek şaşırtan ifşaatta bulunduktan sonra asıl kanaatlerini söylemiş. Atatürk'e, Atatürkcülüğü inhisarlarında tutanlara, meselâ, Falih Rıfkı Atay'a ver yansın etmişti. Kendisine bir kaç sene sonra rastladım. Falih Rıfkı'ya bulâl yolunu bulmuş. Dünya Gazetesinde makaleler yazıyordu. Hatırlatmak nezakatsizliğinde bulundum eski fikirlerini. Bana gayet pişkin, şunları söyledi : «Atatürk ölmüştür. Ölüler konuşmaz! İmdi, yanılacak en akıllıca sev, onun için, onun nâmına konuşuyormuş gibi, dilediğini telkin etmek ve yapmaktır. Zaten Türkiye'de Atatürk'e ve Atatürkcülere sığınmadan hiç bir şey yapmak kabil değildir.»

İdealizmden pragmatizme atlarken opportünizmin çukuruna yuvarlanı veren bu «rate» felsefe hocasının, son raları bir üniversitemizde öğretim görevliliği elde ettiğini, Atatürkcülüğünü (?) etrafa ispat sadedinde giriştiği «eylemler» yüzünden solcuların kucağına düştüğünü, gît gide antipatik hâle gelerak orada da barınamayıp ayrılmak zorunda kaldığını, seneler sonra öğrendim.

MUTAASSIP MÜNEVVER :

Her ne kadar hem mutaassıp hem de münevver olmak, münevverliğin mâhiyetine aykırı bir tezat ifade ederse de, «biz bize benzeriz» fehvâsına uygun düşen yerli tiplerdir bunlar.

Mutaassıp tipler, birbirlerine zıtlıkları, muarızlarına hiç bir fikir hürriyeti tanımamakta birleşen, fanatik (fanatique) ve sekter (sectaire) tâli gruplar teşkil ederler.

Kimisi din yobazıdır, kimisi de inkılâp yobazıdır; rahmetli Peyami Safa üstadımın tâbiri ile, inanç ve kanaatlerini, muarızlarına hiç bir söz hakkı tanımaksızın azgınlık derecesine vardıran bir tecavüz hakkı şeklinde benimseyen «Devrimbaz»lardır.

Son senelerde, inkılâpçılığı «devrimcilik» şeklinde anlıyarak, devirmeyi, vurmayı, kırmayı tedaî eden, Mao'nun sürekli devrim «ilke»si uyarınca iki de bir «eylem»e girisen tipler de türedi ve türetildi: Tarık Buğra'nın tâbiri ile «Devrimkeşler».

Plâna ve plânlamaya tabiat-üstü kuvvetler atfederek, ondan kurtarıcılık bekleyen, meselâ, nüfus artışını kısıtlayarak, bir çırpıda kalkınıvereceğimizi vehmeden ve bu plân mit'inin (mythe), esiri, plânbazlar da zuhur etti. (Bu plânbaz tâbiri de benim).

Psikolojinin, sosya psikolojinin ve bazan da psikopatolojinin etüd sahasına giren bu fanatik tiplerin hiç değilse bir mazeretleri vardır: Samimidirler. Fakat, çoğu defa, gayrı kaabili ıslâhtırlar, tedavileri imkânsız denecek derecede güctür. Taassuplarının, Orta Çağ din yobazlığından hiç farkı olmadığını müdrik değildirler, esasen bunu anlamak da istemezler. Bu yüzden Türkiye'ye ve Türklüğe çok zarar vermislerdir ve vermekte devam da ediyorlar.

ASIL TEHLİKE :

Amma, en büyük tehlike, taassubun, bir kutuptan zıddı kutba kolayca atlayabilmesindedir. Konversiyon (conversion) yani din ve ideoloji değiştirmenin dönme psikolojisi çerçevesine giren bu tipler, konularla ilmî objektivite için de rasyonel bir tarzda ele alıp düşünme kabiliyetinden ve kafa terbiyesinden mahrum oldukları için, hep affektif (affectif-teessürî) zaaflarla malûl bulunduklarından, beyinleri kolayca yıkanıverir. Bir affektif-emotif (teessirî-heyecanî) şok, bunları ırkçı — turancı olmaktan Nurculuğa, devrimcilikten komünist olmaya kolayca geçiriverir. Hele, arayışlarla dolu, kimlik (identite) krizi içindeki genclerde, bu tehlike daha da büyüktür.

İnsanların beynini yıkama metodlarının nasıl geliştirildiğini, öfkeye, hiddete sevketmek, korkutmak ve aşırı derecede heyecanlandırmak suretiyle beyindeki reflks yollarının nasıl kolayca silinip, usta bir telkin ameliyesi ile, semantik oyunları yapıp kelimeleri değiştirmek, onların delâlet ettikleri mânâları tepetaklak etmek yolunu kullanarak, yeni, eskisine zıt fikir ve kanaatlerin nasıl kolayca yerleştiriliverdiğini bir yazımda uzun uzun izah ettiğim için, burada tafsilâtına girişmiyeceğim.

Fakat şu noktayı ısrarla işaret etmek isterim ki, Türkiyemizde, Moskava ve Pekin tarafından sahneye konan, arada Televiv'in sinsi niyetlerinin de işe karıştığı kitlevî bir beyin yıkama ameliyesi cereyan etmiştir ve —heyhat— et mektedir de..

KIZIL SAHTEKÂRLAR

Fanatiklerin devrim coşkunluğunu ustaca istismar edip, Atatürk ve Atatürkçülük perdesi arkasına gizlenerek son müstakil Türk Devletini de ortadan kaldırmaya yeltenen kızıl provaktörler, son senelerde meydanı iyice müsait buldular. Bunun acı neticelerini ve sıkıntılarını hep çekiyoruz. Daha da çekeceğe benzeriz, eğer lüzumlu tedbirler, zamanında ve sür'atle, isabetle alınmazsa...

Doğrudan doğruya Moskova veya Pekin ajanı olan bu kızıl ajanların mahutların yanı sıra, memleketin tek kurtuluş yolunu Marksizm ve Maoizmde gören, çoğu mâsum, milî heyecan ve arzuları saptırılmış yarı mâhular ve bu tehlikeleri görmezlikten gelen gâfiller var.

Mâhutlar suret-i zahirede Atatürkçü geçinirler. Amma, kendi aralarında da, Atatürk'ün adı «Pis Burjuva Kemal»dir, Kurtuluş Savaşı, hedefinden saptırılmış bir burjuva ihtilâl'dir. Bunları ayırt etmenin basit bir kriteri vardır: Nâzım Hikmet hayranlığı! Oysa hem Nâzım Hikmet'i sevmek, ona hayran olup methiyeler düzmek, hem de Atatürkçü kalmak kaabil değildir. Bu vatan hâini kızılın nasıl azılı bir Atatürk düşmanı olduğunu açık seçik belirten manzumeleri ortadadır. (Sayın Alparslan Türkeş, T.B.M.M.'deki bir konuşmasında bu kriteri işaret etmişti).

Yarı mâhutları bu hale getiren ve daha nicelerini kızıllaştıracak olan mâhutların tasallutundan, onları da, yeni nesilleri de kurtarmak için gâfil olan olmayan Türk münevverlerine ve bilhassa biz Türk Milliyetçilerine büyük mes'uliyetler ve görevler

MÜNEVVER Mİ AYDIN MI?

Yukarıda çizdiğim tiplerle Türk münevverlerinin bir kısmının nasıl üzüntü verici bir tutumda olduğunu belirtmeye çalıştım. Esasen bu münevver tâbiri de yerinde değil. Entellektüel (intellectuel) karşılığı ortaya konan bu münevver terimi, olsa olsa «aydınlanmış kişi» mânâsına Frenkçe «illuminee» karşılığı olabilir. Fakat, okur yazarlığı, diploma yı, entellektüel sayılmak için kâfi addeden zihniyete uygun düşüyor. Münevver karşılığı icad edilen aydın terimi bile zamanla ayrı bir mânâ kazandı. Bunun içindir ki, bazı yazılarımda ve konferanslarımda «yarı münevver — çeyrek aydın» tefrikini yaptım.

Türkiye ne çekiyorsa ve ne çekecekse, hep bu yarı aydın, çeyrek münevver tipleri yüzündendir. Mâhutlara meydanı boş bırakanlar bunlardır. Devrimbazlar, plânbazlar, devrimkeşler, hep bunların arasından çıkıyor. Ve ne yazık ki, yanlış teşhis, çarpık görüş ve isabetsiz hattâ zararlı reçeteleri ile Türkiye nin kalkınmasını, ilerlemesini köstekliyorlar.

ATATÜRK İLKELERİ KOMİSYONU

Hiç şüphe etmiyorum, muhakkak ki vatanperverane hisler ve halis niyetlerle bir komisyon kurulmuş. Adı?

Evvelâ, «Atatürk İlkelerini Tesbit Komisyonu» dendi, nitekim geçen yazımda böyle zikrettim. Meğerse «Atatürk İlkelerini Belirleme Komisyonu» imiş.

Ne demek «belirleme?» Tâyin mi, tesbit mi, izah mı, tefsir mi, tebarüz ettirme mi? Mefhum-u muhalifini alırsak, demek ki Atatürk ilkeleri belirsizmiş şimdiye kadar ki, belirlemek gerekmiş?

12 Mart Muhtırası dolayısile Senatoda AP. Sözcüsü Sayın Cemalettin İnkaya'nın konuşmasını hatırlıyorum. Şu Atatürk ilkeleri neymis resmen tesbit edilsin de anlıyalım diyordu. özetle. Haklı görünüyordu. Zira, Türkiye tarihinin son çeyrek asrı, hep Atatürk İlkeleri, o ilkelere ihane, ilkelerden sapma karşılıklı suçlamaları ve kıyamlarıyla geçti.

İLKELER VE İNKILÂBLAR

Böyle bir komisyon kurulmalı mı, kurulabilir mi, kurulursa nasıl kurulmalı? Bu suallere cevap vermeden veya bulmadan önce, Atatürk İlkeleri'nden ne murad edildiğinin acık seçik ortava konması lâzım. Ve bu ilkelerle Atatürk inkılâblarının karsılıklı münasebetlerinin de tayin edilmis olması icap eder.

İlkeler mi evveldir inkılâblar mı? Başka bir deyisle, inkılâblar mı ilkelerden çıkmıştır, ilkeler mi inkılâblardan?

İlke ne demek? Osmanlıcada karşılığı umde, Fransızcada prensip (principe). Eğer, ilkeden kasdedilen bu mânâ ise, inkılâbların ilkelerden çıkmış olması lâzım gelir.

İnkılâblar malûm, inkılâb kanunları da keza bilinivor ve değiştirilemiyeceğine dair Anavasa'da hüküm de var.

Amma, Atatürk İlkelerinin ne olduğunu ve ne olmadığını vâzıh bir sekilde gösterebilmek için, neve nelere, hangi kaynaklara basvurulacaktır?

Atatürk'ün sözlerine mi, yaptıklarına mı? Sözleri, çesitli tarihlerde söylediklerı kaynak veya hareket noktası alınmak istenirse, elde mütecanis, kendi kendisi ile mutabık, yeni tâbiri ile «tutarlı» tek bir kitap veya metin voktur.

Yaptıkları ele alınırsa, avuclarını açıp Halifeye dua etmekten, camide vaaz edercesine konusmaktan, resmî bolşevik partisini kurdurup Sovyetlerden yardım almasına, bilâfeti ilga edip komünizme karşı amansızca davranışına dek bir aksivonlar zinciri...

Gerek sözlerinden, gerekse yaptıklarından yapmak istediklerini ve ni-

(Devâmı 11 nci Sayfada)

Doç. Dr. Recep Dokşat

yorum düşünce ve OLAYLAR

Tunç, haysiyetli Ecevit'i iyi tanıyanlardan biriydi Bu son oyununda ne olduğunu biliyordu. Ecevit uzun zamandan beri Türk — İş'in kendisine yatması yolunda faaliyet için deydi Bu yolda bir çok çaba ve gayretlerine rağmen başa ramamıştı. Erzurum Kongresi ve Kızılcahamam toplantıları Haysiyetli Ecevit'in Türk — İş'e karşı bir kere daha çıkışıydı Nitekim şimdiye kadarki takındığı epertmist tavırların aksine Ecevit'e karşı kesin ve doğru bir teşhis koyuyor ve şöyle diyordu :

«— Yönetim Kurulumuza sunulmak üzere bir rapor hazırlandığını ve bu raporun esaslarını basından öğrendim Bu konuda bize resmen hiçbirşey intikal etmiş değildir. Kesinlikle iddia edebiliriz ki, bazı çevreler öğrenci hareketi üzerinde oynadıkları oyunu, bu defa da işçi hareketi üzerinde oynamak için teşebbüse geçmişler ve sendikalarımız yöneticilerinin kökündeki yurt sevgisi yatan iyiniyetlerinden yararlanma yolunu denemeye kalkışmışlardır Bunların yurdu nereye kadar getirdiği artık görülmüştür. Bu oyunların artık mutlaka durması gerekmektedir.»

RAPORU KİMLER HAZIRLAMIŞ ?

Tunç, cevabında raporun CHP'li bazı kişiler tarafından hazırlandığını da bildiriyordu. Ancak Tunç'un söylediği gibi raporu hazırlayan aslında Koç ve Koçtürk değildi. Hazırlayanlar Sıkıyönetim Makamlarınca hâlen tutuklu bulunan birkaç aşırı solcu ile bir kısmı da bir müddet gözaltında bulundurulmuş ve sonra salıverilmiş SBF ve Hukuk Fakültesinin öğretim üyeleri idi. Koç ve Koçtürk'de raporun redaktörlüğünü yapmıştı.

AKTÖRLERİN GÜCÜ NE?

Sağlık — İşi başından kaybederek 11 Sendika olarak kalanların dışında Türk — İş'in üyesi 23 sendika daha vardır. Türk — İş Yönetim Kurulunda 24 kişiden müteşekkildir. Türk — İş'de sahneye konulmak istenen «Haysiyetli Ecevit veya Sosyal Demokrat» oyununu getirmek isteyen 11 sendikadan 6 Yönetim kurulu üyesi vardır. Geriye 18 üye kalmaktadır. Bu 6 kişiden dördü daha evvel Kızılcahamam toplantısına rapor sunan Genel — İş Başkanı Abdullah Baştürk, Yol — İş Başkanı Halit Mısırlıoğlu Petrol — İş Başkanı İsmail Topkar ve Deniz Ulaş — İş Başkanı Feridun Şakir Öğünç'tü Ges — İş Başkanı CHP Milletvekili Osman Soğukpınar'dan ve onun dörtlerle birlikte olmaması zaten garipti. Tek kazandıkları DYF — İş Başkanı Şerafettin Akova idi.

ZAVALLI DEMİRYOLCULAR

Ne varki DYF — İşin raporda yer alması işçilere çok pahalıya malolacak ve Akova belki de imza koymadığını bildirecektir. Aksi takdirde bu sendika Türk — İş'in desteğini kaybedecektir.

Bu oyun, Şerafettin Akova ya eğer 1973 yılında seçimler yapılırsa belki bir milletvekilliği gayesi verecektir Ama halen ertelenmiş grev içinde bulunan Demiryol işçisi çok şey kaybedecektir. 100 bin işçi ekonomik sıkıntılar içinde ki hükümetle anlaşamadığı günlerde Türk — İş'in desteğinden mahrum bırakılması her halde aklı başındaki insanların harcı olmasa gerektir. Böyle bu oyundan en çok zarar görenler açlıktan nefesi kokan zavallı demiryol işçisi ne olacaktır.

YA SONU?

24 Kişilik Türk — İş Yönetim Kurulu ister — istemez bu rapor konusunu da görüşecektir. Kurulda üye olan 11 sendikaya mensup 6 kişi bunu yeniden savunacak ve savunmaları basına da verilerek kamu oyu oluşturulmaya çalışılacaktır. Ancak Türk — İş Yönetim Kurulu üyeleri «partilerüstü politikayı» bir kere daha onaylayarak «haysiyetli Ecevit'i» yerecektir. İhtimaldir ki üyeler Başbakan Erim'in «çok önemli şeyler beklenebilir» sözünü 6 üye ye hatırlatarak «Türk — İş 12 Mart muhtırasından evvel A. P. veya TİP'i destekleseydi, şimdi ne olacaktık» diyeceklerdir.

Türk—İş toplantısı bu hafta içinde bitecektir. Bakalım gelişmeler bu oyuna nasıl son verecektir ?

Koçaş, Faik Türün'ü ziyaret etmedi

Başbakan Nihat Erim ile Başbakan Siyasi ve İdari İşler Yardımcısı Sadi Koçaş"ın araları son zamanlar da biraz şekerrenk imiş.

Sadi Koçaş o kadar dikkat ediyormuş ki, Nihat Erim'le yanyana gözükmek istiyormuş.

Geçenlerde İstanbul'a giden Başbakan Erim'in İstanbul Sıkı Yönetim Komutanı Orgeneral Faik Türün'ü ziyaret ettiği halde Sadi Koçaş'ın sadece İstanbul Valisi Vefa Poyraz'ı ziyaret etmesi ve Sıkı Yönetim Komutanını görmemesi bir takım yeni gelişmelerin olabileceği ve kabinedeki buhranın giderek daha yoğun bir hal alması ile izah edilmektedir.

Profesörler cübbeleriyle yürümek istemiş

Ankara Sıkı Yönetim Komutanı Orgeneral Semih Sancar, onbir sayfalık geniş bir bildiri yayınlayarak, sıkı Yönetimden bu yana yapılan çalışmaları açıklamıştır.

Semih Sancar, Türkiye'yi 12 Marta getiren olaylar: izah ettikten sonra; bazı macera prestlerin ve anarşistlerin üniversitelere gelen vatan evlâtlarına çengel atarak öğrencileri iğfal ettiklerini bildirmiş «Maalesef bazı bilim adamları ve örgütlerin de kendilerini desteklemeleri ile kuvvetlenen bu drijanlar eylemlerini tahakkuk ettirecek milli tanlar da temin etmekte güçlük çekmeyerek ,bilim yuvalarını, harp meydanları haline getirmişlerdir.» demiştir.

Ankara sıkı yönetim komutanı, 12 Marttan sonra maceracılar ve bazı öğretim üyelerinin öğrencileri sınavlara girmemek için teşvik ettiklerinin öğrenildiğini bildirmiş» «komutanlıkça zamanında alınan tedbirlerle bunlar önlenmiş ve hatta sınavlaa girme ve başarı nisbetleri de diğer yıllara oranla daha yüksek seviyeye ulaştırılmıştır» diye konuşmuştur.

Orgeneral Semih Sancar bildiride «yapılan adli tahkikatla ilgili olarak bazı öğretim üyelerinin gözalına alınmaları üerine komutanlık aleyhine bildiri dağıtmak, profesörlerin cübbeleriyle yürüyüş yapma kararı teşebbüsünde bulunduklarının haber alındığını açıklamış ve aralarında bulunan müsbet tutumlu kimselerin yardımları ile zamanında ve yerinde yapılan müdahalelerle bunlara mani olunmuş ve bröşür dağıtanlar yakalanmıştır.» demiştir.

Resmi ilânlar için Gazete çıkarılıyor

Başbakan Ekonomik İşler yardımcısı Atillâ Karaosmanoğlu, yeni yeni plânlar yaparak Türkiye'yi iktisaden çöküşlükten kurtarmak için çalışmalara devam etmektedir.

İfade edildiğine göre, resmi ilânlarla ilgili olarak Devlet'in bir gazete çıkaracağı, bütün resmi ilânların bu gazete de yayınlanacağı, böylelikle milyonlarca liralık tasarruf yapılacağı bildirilmektedir.

Resmi ilânlarla ilgili çalışmalar sürdürülürken alınacak bu kararla iki üç tane gazetenin dışında hiçbir gazetenin yaşamayacağı anlaşılmaktadır.

Böylece diğer gazeteler ve bütün Anadolu basınının kapılarına kilit vurulmuş olacaktır.

CUMHURİYET SATILIYOR

Basın çevrelerinde dolaşan haberlere göre, Cumhuriyet gazetesi satılığa çıkarılıyormuş.

Dört ortak olduğu bildirilen Cumhuiyet gazetesine ve tesislerine 21 milyon istendiği hatta 16 milyon verildiği gene söylentiler arasındadır

Hisse sahipleri gazetenin ortağı bulunan Nadir Nadi'nin yazılarının kendi anlayışlarına ters düştüğü, sıkı yönetime riayet etmeyen bir anlayış içinde bulunduğu için mezkur şahsın gazeteden uzaklaştırılacağını da ifade ettikleri söylenmektedir.

Cumhuriyet gazetesinin akibetinin önümüzdeki günlerde kesin olarak açıklığa kavuşacağı bildirilmektedir.

İlhan Selçuk bir yılı mahkûm oldu

İstanbul iki numaralı sıkıyönetim mahkemesi Cumhuriyet gazetesi fıkra yazarı İlhan Selçuk ile Yazı İşleri Müdürü Oktay Kurtböke'yi birer yıl hapse mahkûm etmiş ayrıca dörder ay da İstanbul dışında genel gözetim altında bulundurulmasına karar vermiştir.

İki numaralı mahkeme, Cumhuriyet Gazetesinde yayınlanan «Hoş geldin Tanzimat Kafası» başlıklı yazıyla iki sanığın «hükûmetin manevi şahsiyetini, devletin askeri muhafaza ve emniyet kuvvetlerini tahkir ve tezyif» ettiği hükümüne varmıştır.

Savcı Yarbay Nevzat Çizmeci'nin iddia makamını işgal ettiği ve başkan piyade albayı Cemil Bozkurt, Yargıç kıdemli Binbaşı Ferruh Şenerdam ve üye deniz yüzbaşısı Hamdi Öncüloğlu'ndan kurulu mahkeme serbest olarak yargılanan Oktay Kurtböke'yi tutuklamıştır.

Suçlular cezalandırılıyor

Geçtiğimiz hafta içinde, bir numaralı Sıkı Yönetim Mahkemesinde «komünizm propagandası yaptıkları» gerekçesiyle Serpil Çalışlar ve Dilber Ağca adlı anarşistlerin duruşması yapıldı. Öte yandan 3. numaralı Sıkı Yönetim Mahkemesinde de laikliğe aykırı hareket ettikleri ileri sürülen Diyanet İşleri Başkanlığı Özlükişleri Müdür muavini Mustafa Cahit Türkmenoğlu ile arkadaşlarının duruşmasına devam edildi. 2. Numaralı Sıkı Yönetim Mahkemesinde ise Sıkı Yönetim yasaklarına uymadıkları gerekçesi ile Şakir Uslu ve Özer Becer yargılandılar. Öte yandan 3 Numaralı Sıkı Yönetim Mahkemesinde Recep Cele, Ali Laçin ve arkadaşlarının duruşmaları yapıldı. Ali Laçin adlı anarşist ve arkadaşlarının suçları Elbistan da barınan komünistlere yataklık yapmaktı.

Bu arada Sıkı Yönetim 2. Numaralı Askeri Mahkemesinde Cumhuriyet Gazetesi yazarı İlhan Selçuk ve gazetenin Yazı İşleri Müdürü Oktay Kurtböke'nin duruşmaları sona ermiş ve birer yıl hapis cezasına mahkûm edilmişlerdir. Oy birliği ile alınan kararda cezaya esas teşkil eden suç [illegible]tin emniyet kuvvetlerine hakaret idi.

Öte yandan ordunun girişti ği anarşist avı bütün şiddetiyle devam etmektedir. Geçtiğimiz hafta İzmir Sıkı Yönetim Komutanlığı Dev — Genç militanı olduğu iddia edilen Diyarbakırlı Recep Güvercin ile kardeşi Abdurrahman Güvercin'i göz altına almıştır

Antakyada Lise felsefe öğretmeni Sadi Koçar aşırı sol faaliyetlerde bulunduğu gerekçesiyle Sıkı Yönetim Makamlarınca göz altına alınmıştır. Yine Antakya'da ruhsatsız iğnecilik yapan bir kadın girip çıktığı evlerde kürtçülük propagandası yaptığı için tutuklanmıştır.

BİRAZ'DA TÖS'DEN

Uzun süreden beri aşırı solcu ve tedhişçi teşkilâtlarla ilişkisi olduğu bilinen TÖS (Türkiye Öğretmenler Sendikası) yöneticilerinden Mihri Belli'nin en yakın adamlarından olduğu iddia edilen Dursun Akçam, Genel Sekreter Osman Akol ve Yönetim Kurulu Üyesi Veli Kasımoğlu geçtiğimiz hafta gözaltına alındılar.

Öte yandan sıkı yönetim 2. numaralı mahkemesi eşkiya Dev—Genç üyesi Şaban İba'yı tutuklamıştır. Şaban İba İstanbul'da cereyan eden 16 Haziran olaylarında anarşist faaliyetlerinden dolayı aranmakta idi. Aynı mahkeme ODTÜ öğretim üyesi aşırı solcu Aydın Karakaşoğlu hakkında da TCK 141. ci maddesine göre tutuklama kararı aldı.

İran 2500. yılını kutluyor

İran Devleti, kuruluşunun 2500 inci yıl dönümünü kutlamak için, büyük hazırlıklara girişmiş.

Ekim ayındaki kutlamalar için şimdiye kadar 42 devlet Başkanı dâvet edilmiş, Hatta Pers imparatorluğunun ilk başkenti olan Persepolis şehri, de milyonlarca lira sarfı ile restora ediliyormuş.

Milletlere ruh verecek olan büyük yıldönümleri neden biz Türklerin aklına gelmiyor ?

Kutladığımız yıldönümler 40—50 yılı geçmiyor Neden Türk devletinin 2500 üncü kuruluş yılı kutlanmıyor ?

Ağustos ayında kutlayacağımız Malazgirt Zaferinin 900. yıldönümü için yapılan çalışmaların kifayetsiz ve yetersiz olduğu nazari itibare alınırsa Devletçe bu işe eğilmediğimiz gerekli ilgiyi göstermediğimiz sürece, nesillere ruh ve kuvvet verecek davranışlar güdük kalmaya mahkûmdur.

İran'dan ibret alalım.

KOMÜNİZMLE SAVAŞ

Yazan :

Prof. Remzi Oğuz ARIK

P.K. 284

BAKANLIKLAR

ANKARA

GÖKTÜRK MEHMET UYTUN tarafından hazırlanan

RESİMLİ MALAZGİRT ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ ÇIKTI

Tanınmış şairlerimizin, ALPARSLAN ve MALAZGİRT şiirleriyle beraber hayat nikâyeleri ve resimlerini ihtiva eden bu kitap: lüks baskı ve 176 sayfa olup 10 Türk Lirasına satılmaktadır.

10 taneden fazla sipariş verenlere % 25 indirim yapılır ve peşin gönderilir.

İsteme adresi :

Göktürk Mehmet UYTUN

P.K. 11, Ankara — ANKARA

TEMMUZ SAYISI ÇIKTI

KOMÜNİZMİN İHTİLÂL PROVASI

Ülkücü, İşçiler Birliği Yayını

Fiyatı : 250 Krş.

P.K. 200 Kızılay

ANKARA

MİLLİYETÇİLİK TOPLUMCULUK

Alparslan TÜRKEŞ

Fiyatı 2,50 Krş.

P.K. 200 Kızılay

ANKARA

biz EVROPA'da iken

KELLE kuleden EYFEL kulesine

20 Şubat Cumartesi günü, Münih'e doğru yola koyulduk. Saat 11 de Münih'e geldik. Almanya'nın Berlin ve Hamburg'tan sonra üçüncü büyük şehrindeyiz. 1972 Olimpiyat Oyunlarının yapılacağı Münih'i ilk bakışta gözümüz pek tutmadı. Dümdüz bir şehir, herhangi bir özelliği yok. Daha öğrendiğimize göre Münih, Almanya'nın en eski şehirlerindenmiş. Bavyera Eyaletinin de merkezi imiş. Fakat İkinci Cihan Savaşında en fazla zarar gören şehirlerin başında geliyormuş. Tarihî binaların çoğu yıkılmış. Yeni yapılar zaten hiçbir yerde güzel değil.

Hava çok soğuktu. Elimizde bir adres ve telefon numarası vardı. Bir benzinciye uğradık. Telefon etmek istediğimiz anlatmaya çalışırken, esmer bir kız, gayet düzgün bir Türkçe ile, «numarayı söyleyin, ben telefon edeyim!...» demesin mi? Daha ilk adımda bir Türkle karşılaştığımızı sanıp pek sevindik. «Türk müsünüz?» dedik kıza. Cevap: «Hayır, Arabım.»

Aradığımız numara kesikmiş. Başladık kara kara düşünmeğe. Kiminle temas kuracağız. Değerli Türkçü kardeşimiz, «Hürriyet Radyosu» Kazak lehçesi uzmanlarından Hasan Oraltay'ı hatırladık. Telefon ettik, çalışıyormuş. Saat 16.00 da buluşmak üzere sözleştik. Yanımızdaki adrese bir daha baktık ki «Türken str. 84». Buradaki Türken acaba ne demek ola, Türkle bir ilgisi var mı? Evet varmış! Türk Caddesi demekmiş. Rivayete göre, İkinci Viyana Kuşatmasından sonra, esir düşen Türklerin bir kısmı Münih'e götürülmüş, yol işinde çalıştırılmışlar. Açtıkları yola Türk Caddesi denmiş. Ayrıca Türk Hamamı ve Türk Kışlası da var! Adresi bulduk ama, aradığımız adamı, milliyetçi arkadaşlarımızdan MHP. Münih baştemsilcisi Ahmet Akcan'ı bulamadık. Ne yapacağız? Hiç... Saatın 16.00 ya gelmesini bekleyecek o zamana değin şehri gezeceğiz.

BERBER Mİ CELEP Mİ?

Tanıyanlar, hele yakın dostları çok iyi bilir ki, Galip Erdem'in traş meselesi bir derttir. Sakalı çıktığından 41 yaşına gelinceye kadar hiç kimse O'na, muntazam traş olmasını, medenî hayatın böyle gerektirdiğini bir türlü öğretememiştir. Gün olmuş yakasından tutulup berbere götürülmüştür; gün olmuş çaresiz kalınmış traş makinası hediye edilmiştir; yine de sakal «sorunu» çözümlenememiştir. Münih'e geldiğimizde, sakalı yine uzamıştı. İbrahim Metin, yalnız şoförler padişahı değil, sefer heyetinin de sorumlusudur. Otoritesi pek kuvvetlidir, inadından hiç dönmez. Tutturdu: «Ağabey, haydi berbere!» İyi ya, berber nerede? Avrupalı usturayı çoktan bırakmış; Galip Erdem'in sakalı da makina çağını çoktan aşmış. Nihayet bir berber bulabildik. Sakalı göstedik, yüzümüzü sabunlar gibi yaptık, usturayı işaret ettik. Salonda çalışanlardan biri, doğrusu çok zeki imiş, ne demek istediğimizi hemen anladı ve şöyle bir burun kıvırdı: «Türkiş!» Niçin öyle diyorlar? Züppelik işte. Sanırsınız ki, elektrikli traş makinasını 500 yıl önce icat etmişlerdir.

Başka birisi, çam yarması gibi bir adam, Galip Erdem'i adeta zorla koltuğa oturttu. Suratı «mahkeme duvarı»na benzer, yüzünden düşen bin parçadır. Öyle bir sabunlaması, çeneyi öyle bir sağa — sola çevirmesi, usturayı öyle bir kullanışı var ki,

MÜNİH'DE BİR GÜN

görseydiniz dehşete düşerdiniz. Sonradan Galip Erdem; «vallahi çocuklar, dedi, bizim celepler var ya, kesecekleri koyunlara karşı bu herifin bana karşı davranışından çok daha fazla naziktirler, müşfiktirler!.. «Oysa bu sadece bir başlangıç, daha doğrusu ilk tanışma idi. Alman nezaketinin daha ne örneklerini görecektik, ne örneklerini! Sıra para ödemeğe gelince yüreğimiz hopladı. Bir sakal traşının bedeli üç mark, yani onüç lira! Hippiliğin kaynağını da böylece keşfetmiş olduk! Hey gidi günler hey! Bizim Memişe ikibuçuk lira verirdik de çok gelirdi!

TÜRKLERİN BULUŞMA YERİ

Türk işçileri için Münih'in en tanınmış semti «Havtbanhof» dur. Cumartesi günleri tatile giren işçilerimiz, hemşehri ve arkadaşları ile orada buluşuyor, konuşuyor, dertleşiyorlar. Sonradan anlattıklarına göre, Havtbanhof'un herbiri büyük bir salona açılan dört kapısı varmış. Türk, İtalyan, Yugoslav ve Yunan işçileri salonları bölüşmüşler. Arasıra kavga da çıkarmış ve tabiî bizimkiler. temiz bir sopa çekerlermiş! Öğleden sonra oraya gittik, tesadüfen Türk kapısından girmiş olmalıyız ki. kılık kıyafetlerinden ve konuşmalarından önce. Türk olduklarını hemen anladığımız vatandaşlarımızla karşılaştık. Üçer—Beşer kişilik gruplar halinde. geziniyor, hararetli hararetli konuşuyorlardı. Bazılarına yaklaştık: «Merhaba hemşeriler, nasılsınız. biz Türkiye'den geliyoruz da!...» dedik. Selâmımızı aldılar, hatırımızı sordular ya, daha fazla bir ilgi de göstermediler. Oysa biz, boyunlarımıza sarılmalarını bekliyorduk. Önce, çok bozulduk. Sonra, düşündük ki. halkı değiliz. Meselâ Haydarpaşa Garına gitsek, sağa sola selâm verip «Merhaba desek, nasıl bir karşılık alırsak, Münih'te de aynı karşılığı beklememiz tabii idi. Çünkü her taraf Türklerle doluydu, hergün yüzlercesi geliyor, yüzlercesi gidiyordu.

Sırası düşmüşken şu Havtbanhof kelimesi üzerinde bir parça duralım, Almanca'da «Banhof» istasyon mânâsına geliyor. Havtbanhof da merkez istasyonu, gar demek. Öz Türkçecilerimizin en hızlıları bile, istasyon ve gar kelimelerine Türkçe bir karşılık aramayı akıllarına hiç getirmezler Soracak olursanız, «O ayrı bir konu, derler, istasyon ve gar sözcükleri beynelmileldirğ dokunamayız!..» Ne de güzel uyutmuşlar bizi! Yâni. Almanlar istasyon kelimesini kullanmayınca beynelmilelliğin dısında mı kalıyorlar!

Banhof'da bazı işçilerle sohbet ettik. Birçoğu dertliydi. Hele bir tanesinin durumuna çok üzüldük. Gençti, sevimli bir yüzü vardı: ama cahil ve acemi olduğu belliydi. Patron'u cok berbat bir herifmiş. Eziyet etmekten adeta hoslanıyormuş. Fazla mesai yaptırtıyor, karşılığını vermiyormus vs. Almanya'da çalışan işçi kardeşlerimizin gezimiz boyunca hiç bitmeyecek dertleri ile ilk defa böyle tanıştık

Saat tam 16 da, Hasan Oraltay kardeşimiz, muhteşem boyu ile, göründü. Hasretle kucaklaştık. Yanında Arif Çelik isimli bir öğrenci vardı. Ahmet Akçan'a haber etmişler. biraz sonra geldi. Türkiye'den tanıdığımız, özellikle Hasan Sanı Bolak'ın yakın dostu olan Ali Akış Bey de geleceğini söylemiş; ama ne o gün ne de başka bir zaman hiç görünmedi.

Gelecek Yazı: VATAN KURTARMAĞA DEVAM

Ülkücü Öğretmenlerin dikkatine..

Memur Sendikalarıyla ilgili Anayasa maddesinin kalkması söz konusudur. Bu bakımdan faaliyetlerimizi Dernek olarak yürütme hazırlıklarını yapmak mecburiyetindeyiz.

Dernek'le ilgili tüzüğümüz hazırlanmıştır. Bunun için her kuruluşumuzdan 1-2 temsilciyi Ankara'ya dâvet etmeyi ve müzakerelerde bulunmaya uygun gördük.

Bu maksatla :

1. Küçük çapta bir Kurultay teşekkül ettireceğiz. Derneğin adı, amblemi, amaçları hakkında muhterem fikirlerinize başvuracağız

2. Dernek haline intikalden sonra ne gibi çalışmaların yapılacağını tesbit edeceğiz.

3. Bu vesileyle Ülküdaşlarımızı tanıma fırsatını bulacak gaye ve dâvâ stratejisini inceliyecek, programlarımızı düzenliyeceğiz.

Yukarıda belirtilen hususların ele alınması için Ülküdaşlarımızın 16.8. 1971 günü saat 9.00 da Genel Merkez binasında hazır bulunmalarını rica ediyoruz.

Hürmetlerimizle.

Doç. Dr. Recep DOKSAT

Genel Başkan

KALKINMANIN TEMELİ TEKNİKTİR

TEKNİK FORMASYON VE KİMYA MÜHENDİSLİĞİ

Yazarımız kimya yüksek mühendisi Mehmet Orhun'un bu çok mühim eserini ilgililere tavsiye ederiz.

Fiyatı : 17,50 TL.

İsteme adresi :

Bahçelievler, 22 Sok. No. 6/6

Ankara

14 Temmuz 1959 da Kerkük'te Araplar ve Barzanici Kürtler tarafından hunharca katledilen şehit Türk'lerden bazıları

«HORYAT»

«BU ELMA DÖRT OLAYDI
KARNIMA DERT OLAYDI
BOYNUMU VURAN CELLÂT
NOLUR, BİR MERT OLAYDI»

Kerkük Katliamının 12. Yıldönümü

Bundan 12 yıl önce 14 Temmuz 1959 günü tarihin yazdığı en vahşi katliamlardan biri, Kerkük'te sahneye konulmuştur. Yüz yıllardır Türklerin idaresinde bulunan ve halkın büyük çoğunluğu Türk olan Kerkük ve havalisi o gün ızdıraplı günleinden en büyüğünü yaşamıştır.

Kerkük Türkleri Irak idaresine girdiğindenberi baskı ve zulüm altında yaşamakta idiler. Özel gayelerle halkının hemen hemen tamamı Türk olan bu şehre Arap valiler tayin edilmekte ve bu valiler soydaşlarımıza kan kusturmaktaydılar. Fakat Türkler. yine Türklüğün son bağımsız kalesi olan Türkive Cumhuriyetinden ümidini kesmemişler ve bütün zorbalık ve vahşice baskılara rağmen benliklerini ve kültürlerini korumaya devam etmişlerdir. Fakat Türkiye'de o güne kadar esir bütün soydaşları gibi Kerkük Türklerine de ilgisiz kalmış ve yardımını esirgemişti. Fakat Kerküklüler yılmamışlar ve hergün birçak soydaşımız en şen'i işkencelerle öldürüldüğü halde mücadelelerine devam etmişlerdi. Barzaniciler İngilizlerin de yardımıyla artık bu Türk bölgesine kesin bir darbe vurularak burayı ele geçirmek ve Kerkük petrollerin esahip olarak bağrımsz kızıl Kürdistanın temellerini atmak için sabırsızlanmaktaydılar. Zaten yardımsız ve sahipsız Türkleri bu yolla imha edip emellerine ulaşmanın da çok kolay olacağını düşünüyorlardı.

İşte bu hal içerisinde Arap Komünistler Kürt komünistleri ile baş başa vereek Kerkük katliamının plânlarını hazırlıyıklar.

Barzani ve onun emrindeki Yüksek Komünist şurası, Abdülkerim Kasımın da İmini almak suretiyle harekete geçtiler. Bu plâna göre ötedenberi Kerküklüleri koruyan Kerkük II. Fırka Kumandanı Mehum Nazım Tabakçalıyı saf dışı bırakmak lâzımdı. Derhal bu âsil ve iyi yürekli kumandanı tevkif ettirerek vatana hiyanet suçu ile Mehdavi idaresindeki ihtilâl mahkemesinin karşısına çıkardılar.

Musul'daki Şevvaf hareketi ile ilişiği vardır diye idama mahkûm edip kurşuna dizdiler. Ve yerine Barzaninin yakın dostu azılı komünist Davut El Cenabı (Son ihtilâlde kurşuna dizilmiştir) Kerkük Belediye Reisliğine yıllarca Moskova'da kalmış, Irak Yüksek Komünist Şûrası azılı Kürt Maruf Berezenci (idama mahkûm olup cezası infaz edilmiştir) tayin edildiler. Bu iki azılı komünist kendileri gibi birer cani olan, Cebbar Piruzhan, Nuri Molla Veli adlarındaki kürtlerle (her ikisi idama mahkûm olup cezaları infaz edilmiştir), Kitapçı Ojin adındaki Ermeni asıllı komünist le (Kerkükte meçhul bir şahıs tarafından hançer ile öldürülmüştür). başbaşa vereerek, Kerkükteki bütün emniyet ve idare adamlarını başka yere naklederek yerlerine Komünistleri getirdiler. İkinci fırkadaki subay kadrosunu (Astsubaylar dahil) Kürtlere tahsis ettiler. Şehirde mevcut ve azaları nın tamamı Kürt ve Asurilerden ibaret olan, bütün Komünist teşekküllerini silâhlandırdılar. (İleri Gençlik) (Sulh Severler Halk Mukavemet Teşkilâtı) üç bine yakın Türk gencini tevkif ettiler. Kerkükte çıkan gazetelerde vatan hanı ve Rus dostu Nazım Hikmet'in ve tanınmış Türkiyeli Komünistlerin yazı ve şiirlerini neşre başlayarak. başta Atatürk olmak üzere bütün Türk büyükleri hakkında küçültücü dil kullandılar. Nihayet Irak ihtilâlinin yıldönümü olan 14 Temmuz 1959 günü ellerinde iplerle dolaşan bir avuç Komünist Kürt, bir gazinoya hücum ederek bu gazinonun sahibi Osman adındaki Türk'ü şehit ettiler Türkler bu komünist uşaklarına karşı koymağa çalışırken; İkinci Fırka Kumandanlığı tarafından dışarı çıkma yasağı konuldu. Bu yasak sadece Türklere uygulandı. Kanun ve nizamlara daima saygı gösteren Türk halkı bu buyruğa uyarak evlerine kapandılar. İkinci Fırkadaki Kürt zabit ve askerleri şehrin her tarafını ele geçirdiktan sonra başta Kürt askerleri olmak üzere bütün Komünist teşekkülerini harekete geçirerek Türk evlerine hücum ettiler. Türkçü olarak bildikleri kimseleri askeri kışlaya getirerek orada kurşuna dizdiler. Meşhur Türkçülerden ölü Hayrullah Efendinin iki oğlu Emekli İstihbarat Subayı Ata Hayrulalh ve Dr. Yüzbaşı İhsan Hayrullah, Neftçi, ailesinden, Kasım Neftçi, Ali Neftçi, Avcı ailesinden Mehmet Avcı, Selâhattin Avcı kardeşler başta olmak üzere binlerce Türk gencini şehit ederek cesetlerini caddelerde sürüklediler Kıminı diri diri ciplere bağlayarak, kimini de diri diri mezarlara gömerek öldürdüler. Şehit ettikleri Türkleri caddelerde sürüklerken; «Kahrolsun Türkiye», «Kahrolsun Turancılar» ve «Kahrolsun gericiler» diye nara atıyorlardı. Ve Aziz Atatürk'ün resimlerini parçalarken öldürdükleri Türklere «Atanız mezardan çıksın da kurtarsın sizi» diye hakaret ediyorlardı. Bu korkunç katliam üç gün, üç gece devam etti. Diğer taraftan Kürt bölgelerinden Askeri vasıtalarla şehre getirilen binlerce Kürt mağaza ve hanlara hücum ederek binaları yağma ediyorlardı.. Bereket versin ki, aç kurtlar gibi yağmaya dalmışlardı Yoksa, ölüm nisbeti çok daha fazla olacaktı. Bu arada birçok kimse korkudan çıldırmış ve birçok gebe kadın çocuklarını düşürmüşlerdi. insanlık tarihine kara bir leke olarak geçecek bu namertçe ve hunharca katliam karşısında başta Moskova olmak üzere bütün Komünist radyoları suçu Türkiye'ye, Irak Türklerine yüklemişlerdi. Türkiye'de ise bizim malûmların sesleri çıkmıyor, Lumumba için, Afrikadaki zenciler için ağrıyan zanların kalemleri oynamıyordu. Ve böylece Kerkükteki Türklerin ölümüne içlerinden neş'eli türküler yakıyorlardı. İdare âmirleri ise malûm dostluğun sarhoşluğu ile susuyorlardı

Kemal Taran'a açık mektup

(Orta Saytadan devam)

yetlerini istihraç veya istidlâl cihetine giden istdlâlî «deductif» bir metod takip edilmek istenirse, o takdirde de, uşaklarının hâtıratı, yatak odasına kadar giren hâtunların «anıları», «Bursa Nutku» efsaneleri işe karışıyor. Bunların hiç biri bövle bir metodoloji ile dikkate alınmamazlık edilemez. Hattâ işin içine ispirtizmacılar bile girivor. bir taraftan Mevlânâ'nın diğer tarahtan da Ata'nın ruhu ile temas iddiasında direktifler da ğıtan velûd medyom hâtunlar zuhur ediyor.

Tek gayesi garblılasmaktı, tek bir medenivete meftundu. o da Garb medeniveti idi. derseniz, «Batılılasmak geri ciliktir» diven, ilericiliği Marksistlesme de, Maoculasmada gören Atatürk'ün ilericiliğini bövle anlamak gerekttiini öne süren düsünürlerimiz zuhur ediyor.

Atatürk'ün herhangi bir zamanda, herhangi bir mekânda, günün politik icaplarına göre sövlediği veya vaptığından hifeler dolası tefsirlerle, kendi niyet ve maksatları istikamatinde ahkâm çıkaran sözde münevverlerin ve Atatürkcülük sahtekârlarının nasıl bir Orta Çağ kafası tasıdıklarına senelerdir yapılan nesrivat, atılan nutuklar şahittir.

ASIL YANLIŞLIK

Evet, asıl yanlışlık, Orta Çağ kafasına silindir şapka oturtunca kendini ilerici oldum zanneden sözde münevverden geliyor.

Asıl yanlışlık, Atatürk'ün her şeyden evvel bir aksiyon adamı, usta bir politikacı, ham hayale kapılmayan bir gerçekçi «realist» olduğunu unutup, onu bir din kurucusu, bir tarikat sevhi, bir filozof, bir âlim, bir doktrin kurucusu, bir ideolog gibi görmek isteyen, çevrek münevverin, yarı aydının kafasındaki çarpık imajdan ileri gelivor.

ALTI OK VE ATATÜRK İLKELERİ

İlk akla gelecek husus, Atatürk'ün kurduğu partinin, CHP. nin meshur Altı Oku'nun Atatürk ilkelerini iza ha kâfi geleceği mülâhazasıdır. Onun mi rasçısı olduğu iddiasındaki bu partinin, bilhassa Atatürk'ün ölümünden sonra çizdiği zikzaklar nihayet «Ortanın solu» slogam ile, sola acık olmaktan «Atatürk sağ olsaydı, sola acık olmak adam olmaktır, derdi» teranelerinden dem vurur hâle gelmesi, sosval demokrat adını takınan CHP.'li genclerin kızıl anarşist Dev - Genç militanlarına fidelik eder olması, Altı Ok'un veya onun tefsirlerinin nasıl yetersiz kaldığını göstermeye kâfidir.

Atatürk İlkeleri Komisyonunun. C. H.P.'ye ve onun Altı Oku'nun mevcudiyetine rağmen ayrıca kurulması ihtiyacının hissedilmesi dahi, durumu göstermeye veter.

Zaten, Atatürk İlkeleri denen prensip, umde, düstur veya nivefler, CHP. ve onun Altı Ok'una münhasır kalsaydı, daha Atatürk'ün sağlığında Terekkiperver fırka ve Serbest Fırka denemelerine girisilmezdi.

Hemen acıkca isaret etmek isterim ki, İnönü ve Ecevit CHP 'nin zihniyetine karsı bir tavır takınmadan, bu zihniyetin tacallutundan Türk siyasî fikrî hayatını kurtarmadan, Türkiye'nin bir bir aktüel siyasî problemine kabetli bir çözüm yolu bulmak kabil değildir. Zaten gidiş de, bu idrâkın git gide uyanmakta olduğunu gösterir istikamettedir.

BİR BAKANIN FİKRİ VE ZİKRİ

Atatürk İlkeleri Komisyonunun açış nutkunda Sayın Milli Eğitim Bakanının söyledikleri, hasıl bir kavram ve kelime kargaşangı içinde bulunduğumuzu gösteren hazın bir tablo teşkil etmektedir.

«Eğitimin» genç kuşaklara «öğretilmesi» gibi muğlak, gayri ilmî sözlerle konuşmasına dayanan sayın bakan, gazetelerden öğrendiğimize göre, şunları ifade etmiş: «Aşırı uçlar (...) bir boşluktan yararlanmışlardır. Bu boşluk, bir ideoloji, bir davranış, bir tutum, bir hayat tarzı olarak, Atatürk öğretisinin yetersizliğinden doğan boşluktur.» (...) «...Üzerinde anlaşmaya varılması gereken temel kavram Atatürkçülük, bu anlaşmayı sağladıktan sonra, Atatürkçülük her geçen gün kendini yapısındaki devrimci tutumla durmadan yenileyen bir öğreti ve yaşantı haline getirmektir. Bu gayeyi sağlayabilmek için kanımızca, kendi insanımın yaratmak zorundayız. Bu amaca ulaşmadıkça geri kalmaktan kurtulmaya imkan yoktur.» (20.6.1971 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nden).

Hangisini düzeltelim. Sayın Bakan, psikoloji bilmiyor, eğitim ve öğretim arasındaki farkı bilmiyor, daha hazini, kullanmakta olduğu Öztürkçe denen uydurukçayı da bilmiyor. Daha daha hazini, bilmediğini de bilmiyor.

«Öğreti», doktrin karşılığı uydurulmuştur, eğer «Atatürk Öğretisi» derken bu mânâ kastediliyorsa, «Atatürk doktrininin yetersizliğinden doğan boşluk» demiş oluyor ki... Fazla lâfa hacet yok, böyle bir ifade tenkide bile değmez.

Hele «Atatürkçülük (...) bir öğreti ve yaşantı haline gelmelidir» temennisi veya direktifi? «Yaşantı» terimi, çalkantı vezninden, frenklerin yaşanmış tecrübe mânâsına kullandıkları «experience vecu» karşılığı uydurulmuş sevimli bir kemisedir, bunu hayat karşılığı kullanan Öztürkçe züppeleri olduğu gibi, yerine «yaşam» diyen, «hayatım» diyeceğine» «yaşamım» diye diye günlerini geçirenler de var.

Her biri pek dikkatli ve yerinde kullanılmak gereken, tutum, davranış, hayat tarzı mefhumlarını gelişi güzel sıralayıveren sayın bakanın «Bilim devamlı değişmenin ve sürekli devrimin ilkesidir. Bu yönü ile sonsuza gider» demesinden hangi ilmî anlayış icinde olduğu hakkında kâfi derecede fikir edinildiği için, ilim, din, ideoloji, doktrin, tutum, davranış ve hayat tarzını, karsılıklı tesir ve münasebetleri icinde bövlesine karıstırmasına havret etmiyorum. Eğitimi ekonominin emrinde gören Marksist tefsirlerle raporlar hazırlayan solcu lara komisyonlar kurdurmasına da artık şaşmıyorum.

KOMİSYON TEREKKÜBÜ

Gazetelerde evvelâ pek kalabalık bir liste yayınlandı. Sonra, bu listenin bir koktevl davet listesi olduğu, asıl komisyon üyelerini bunlardan bir kısmının teskil ettiği açıklandı. Kimler vok kı.. «Düzen değisikliği Rus tipi sosyalizm olacak, bunun için Kemalist yollardan istifade edeceğiz» dediği iddia edilerek vasama dokunulmazlığının kaldırılması talep edilen bir «doğal senatör» TRT'nin kızıl beyin yıkama makinası halinde kullanılmasına ses etmemiş, ve Yüneşim Kuvvetlerinin Bakanlığını hacası (!) ile yürütmüş bir profesör.. Kurtuluş Savaşı ile Atatürk İnkılâblarını hıhtırına kaydetmeyen bir Hindlinin doktora tezini yönetin (?) Gandi'nin Atatürk İnkılâblarını tasvik ettiğini kabul (!) ile pek tü dereceye ile doktora payesi veren, doktorasız bir gecekondu profesör..

O.D.T.Ü. mütevelli heyetinde ne yaptığı değil ne yapmadığı malûm bir başka profesör. Ve herhalde. ve en halis niyetlerle, memlekete, millete fayda olmak endişesi ile birşeyler yapabilmek için çırpınan, ordunun iki şerefli, haysiyetli generali.

Nihayet, bu heyetle yola çıkılamıyacağı anlaşılmış olacak ki, bir alt komisyon teşkili, bir Atatürk Akademisi kurmak üzere taslak hazırlamakta karar kılış.

Bir taslak, bir tasarı hazırlamak için, bu kadar gürültüve. bövlesine merasimlere ne lüzum vardı?

»Askerlikde» pek sevdiğim bir kaide vardır. «Harbin basında vığmakta yapılan hata, seferin (harbin) sonuna kadar devam eder» derler

Bu çıkısın basında. bu kadro ile, hangi sonuca basarı ile ulaşılabileceği ümid edilivor, sormak veya hatırlatmak hakkımızdır.

SON SÖZ

Sayın Kemal Taran,

Her ne kadar, bu komisyonda, bir Türk münevveri olarak bulunduğunuzu ve o sıfatla konuştuğunuzu belirttiyseniz de, hâlen Türk Ordusu'nun görev başında bulunan ve mes'uliyetler taşıyan bir generalisiniz. Hiç tanımadığım, fakat hakkında pek sitayişkâr şeyler dinlediğim bir general arkadaşınız daha bu komisyonda bulunuyor.

Aslında, bu ikinci açık mektubumda, konuyu sırf ilmî zayiveden ele alıp, size başka şeyler söyliyecektim. Okuduğum kitap ve makalelerden notlar çıkarmış, pek zarurî gördüğüm hususları arza hazırlanıyordum. Şimdilik vazgeçtim.

Neden mi?

Bugün, gazetelerde yine Milli Eğitim Bakanının içinde vine azılı solcuların da bulunduğu bir baska komisyona hazırlattığı bir rapora istinaden, 1000 Temel Eser Komisyonunu lâğvet tiğini okudum. Bu güzel proje. zaten sâbık Basvekil Süleyman Demirel'in kasdi baltalaması ile süratle vürümemiş ti. Yeni Milli Eğitim Bakanı'nın da ilk isi, yavımı durdurtmak olmustu. Şimdi de komisyonu lâğvettimis.

Bu komisyonda benim sahsen hiç tasvip etmediğim isim vok değil. İsine gelmiven verde solcu geçinen bir doktorasız profesör vardı meselâ.. Ammа benim ürküten ve üzen husus. komisyonun lâğvından zivade. bu lâğvın esbabı mucibesi.

Halbuki. ben size eserleri 1000 Temel Eser arasında neredilen Prof Dr. Müntaz Turhan'ın. Devamı Safa'nın Atatürk, Atatürkcülük Türk İnkılâbları konusunda pek vukufla ve yüksek bir ilmî. fikrî seviyede vaktivle vazdıkların - dan da pasajlar nakledecek. sosyoloji, sosval psikoloji ilimlerinin son bulguларının ısığı altında. nasıl bir inkılâb anlayısı icinde olmamız gerektiğine dair mütalâalar serdedecektim

Bu Milli Eğitim Bakanı'nın başında bulunduğu bir komisyona dert anlatmanın kaabil olacağına da, faydasına da kaani değilim.

Siz şerefli generallerimize, bu durum muavecebesinde düşen kaçınılmaz tavır, bu komisyondan çekilmek olmalıdır.

Bırakınız, geriye kalanlar, Atatürk, Atatürkçülük, İnkılâblar. Devrim, sürekli devrim diye yazılmış ne kadar makale, kitap varsa, dilediklerini seçip bir masaya koysunlar ve her biri masanın bir ucundan çekerek sallasınlar. sallasınlar.. Tıpkı İznik Kongresinde olduğu gibi.. Ve masanın üstünde kalanları «Kutsal» ilân etsinler.

Onlara bu, sizlere de orada olmamak varaşır.

Beni affedin aziz vüzbasım!

Beni mazur görün savın generalim!

Dündar Taşer

MESELE

Ne Maksatla

Ben şaşırıp kaldım, bilmem siz nasılsınız? Akıl, mantık, haya, hicap hepsi battal oldu galiba, yüzsüzlük, ikiyüzlülük, utanmazlık yadırganmıyor hattâ revaçta bile. Haletî «Şadır zıddır iki ünvanın, birisi yüzsüz diğeri zülveçheyn» yani iki unvanın da birbirine ters ve karşıdır hem yüzsüz hem iki yüzlüsün demiş ve büyük bir çelişkiye işaret ettiğini sanmış, gelsin de şimdiki hali görsün, adamlar hem yüzsüz hem bin yüzlü hem utanmaz hem edeb öğütçüsü.

Nerden ve nasıl geldik bu hale? Çok gerilere gitmeden olayları sıralamak bize durumu göterebilir.

1970 yılı içinde sol birçok yere iyice sızmış hattâ bazı kurumları da kontroluna almıştı. Orduda kendisine taraftar büyük bir subay kitlesi olduğuna inanıyor, bunlara güvenerek Devlet Başkanına, Genelkurmay Başkanına, sevmediği generallere faşist, gerici, işbirlikçi gibi sıfatlar takarak hücum ediyorlardı.

İşçi gruplarını ayaklandırıyor Gebze — Topkapı — Levent — Kâğıthane semtlerinden yürüyüşe geçirip belli saatte Taksim'de 30-40 bin kişiyi toplayabiliyor, jandarma perdelerini yarıyor, tankların üstüne tırmanıyor, erleri taşlıyor, polise sövüyor, subaylara «Amerikan uşakları» diye hakaret ediyordu.

Üniversite gençliğini profesyonel devrimci olarak eğitmiş, herkesi onlarla tehdit ediyor, bankaları basıyorlar, adamları kaldırıyorlar, fidyeler alıyorlardı. Üstelik fidye ödeyenlerden de nazik, kibar, terbiyeli olduklarına dair de methu senaya uğruyorlardı.

Dövülmeden soyulanlar da vardı. kulaktan kulağa söylenenlere göre Vehbi Koç'tan, Vakko'dan ve daha başkalarından da haraç almışlar, kimini grevle kimini ölümle korkutup isteklerine ermişlerdi.

Sendikalar kesenin ağzını açmış 300 bin, 500 bin demeyip ödemişler, bir meslek kurumu 600 bin lirayı bir kalemde vermiş, çok yüksek tirajlı bir gazete bile milyon civarında hibe (!) de bulunmuş.

Birbirlerini öldürüp milliyetçilerin üstüne atmışlar, Dekanlar Rektörler, Prof.lar cübbeyi çekip yollara düşmüşler, Danıştay'dan (Tehir-i icra) kararlarını bir günde almış, sol yumruğu kaldırıp dünyaya meydan okumuşlar.

Polisi sindirmişler, emniyet müdürlerini kendilerine katmışlar, Ağır Ceza Mahkemesinden «Komünist Manifesto» için övgü kararları almışlardı

Bülent Nuri Esen adındaki profesör 60 şından sonra şairliğe başlamış ve Mustafa Kuseyri için mersiye yazmış, Muammer Aksov fidye isteyen solcularca aracı diye müracaata uğramıştı.

Gasp, cinayet, tahrip, soygun bergünkü hal durumuna gelmişti.

Yetkililer, sorumlular ve aydınlar yılan görmüş kurbağa gibi donup kalmışlar «Geliyoruz, geleceğiz yakındır» diye nara atan güruhun karsısında ma yışmışlardı.

Ana muhalefet partisi bu güruhu parlamentoda savunmuş hem de genel sekreter diliyle «Marşlar söyleyerek yürüyen gençlere hücum edildi» diye..

Cumhuriyet, Akşam, Milliyet, Ulus gibi gazeteler bu işleri Anayasanın icabı, normal, olağan hatta Atatürkç;ü teşebbüsler diye ilân etmişler, bütün suçu milliyetçi gençlere yüklemeye özel bir gayret harcamışlardı.

Hayır, hayır, kimse çıkıp ta AP. iktidarı boş durdu diyemez ima yoluyla, mecazla, istiare ile herşeyi söylediler. Hattâ «Yüzbinlik şehirler, 36 milyon da nüfus olunca bu işler tabiidir» diye çocuklara mazeret de gösterdiler amma anlamadılarsa ne yapsınlar yani.

Bir de kendinizi Dev-Genç'lilerin yerine koyun muhalefetten himaye, TRT'den övgü, gazetelerden teşvik, aydınlardan (!) tahrik, zenginlerden hediye, iktidardan da «Yapma be evlâdım» muamelesi görseniz, mahkemeler suçunuzu başkasına yıksa, Prof.lar, Dekanlar, Rektörler emrinizi tutsa dayanabilir misiniz, küfür ettiğiniz, arasına sövdüğünüz, hatta sille tokat dövdüğünüz kimseler size «Ne ilerici genç, ne devrimci çocuk, ne yiğit Atatürkçü» dese durabilir misiniz?

Soygun, öldürme, kaçırma olaylarından sonra bütün akıllı bilinenler koro halinde «Anayasa uygulanmıyor, sosyal adalet noksan, Şemdinan'da 5 Nurcu, İskilip'te 3 Kadirî var, o yüzden çocuk böyle yaparak Ankara'da devrimleri kurtarıyor» diye bağırsa geri dönebilir misiniz?

Bir arkadaşımız «Sükse için minareden atlarım» derdi, doğrudur, insanlara, rütbe, ünvan, madalya vermek boşuna m ıicat edilmiştir? Bizim Antep'e gazı ünvanı verildi diye Urfa ile Maraş 50 yıldır dâva eder, bu gençlere de aynı şeyler yapıldı aydınların hain, zenginlerin korkak, sorumluların ahmak taifesi olayları ite ite 12 Mart'a getirdi.

12 Mart Muhtırası bu şartların tabiî neticesi idi, şimdi bütün bu güruh yeniden sahnede. Hiçbir şeyin sorumluluğunu duymadan, hiçbir şeyden pişmanlık göstermeden, habire akıl öğretiyorlar

C.H.P. : Memlekette anarşik ortam yaratmamak için ciddiyetle yeni tedbirler üzerinde çalışılmalıdır.

— «Bu Anayasa ve teşkilâtları kendisi kurdu.» APradyoda ben en fazla konuşmalıyım.

— «Bugüne kadar az mı konuştu, hâlâ işi lâf sanıyor.»

Tabiî Senatörler : Ben Meclisde kalmalıyım.

— «Kimin adına?»

D.P. ile G.P. : Bizi bütçeden besleyin, yoksa yaşayamayız.

— «Yaşamanız elzem mi?»

Nadir Nadi : Toprağı mal sahibinden ucuz alın uzun taksitle ödeyin.

— «Sizin emlâkinizi de aynı şartlarla alalım mı?»

Altan Öymen : Dik durma Çetin, korkutursun adamları.

Velhasıl herkes akıl öğretiyor. Kime? Genel Kurmaya. Herkes taraftar, kime? Türk Ordusuna. Herkes suçluyu biliyor, kim? Kendinden başkası, kim bu adamlar? Suçu işleyen ve işletenler.

TAĞMAÇ İNÖNÜ KONUŞMASI

Orta Doğu Teknik Üniversitesi hakkında yürütülen tahkikatin dosyası sıkı yönetim savcılığına intikal etmiş Bu tahkikat, dekanlar, bölüm başkanları ve rektöre kadar dayanacaktır. O zamanda hanedan-ı Âli İsmet zedelenecektir.

Sayın İnönü'nün bu tehlikeyi önlemek için ilk hamlesi sayın Tağmaç'tan randevu istemek olmuş. Tabiî düpedüz meseleye girmek caiz olmayacağından, demokratik, vatansal ve hukuksal lâflarla durum ortaya konmuştur.

Sızan haberlere göre İNÖNÜ'nün teklifleri şunlardır :

a) Sıkı Yönetim kalkmalı (Yani O.D.T.Ü. Tahkikati durdurulmalı)

b) Bu hükûmet devam etmeli (Yani. sola bakan kapı ardına kadar açılmalı)

c) Özerk kurumlar yaşamalı (Yani CHP müttefikleri kalmalı)

Bu teklifin özü Sıkı Yönetimin kalkmasıdır Diğerleri ise buna karşılık verilecek tavizlerdir

S. Tağmaç'ın bu pazarlığa yanaşmadığı :

Sıkı yönetim sürecek,

Hükûmette tadilat olacak.

Özerk kurumlar düzelt lecek dediği sövlenmektedir.

DEVLET
ey Türk kendine dön

Sahibi: İbrahim METİN ★ Yazı İşleri Müdürü: Tevfik Fikret KILIÇKAYA ★ Umumi Neşriyat Müdürü : Mehmet Nedim BUDAK ★ İdari İşler: Osman ÇAKIR ★ Haberleşme adresi: P.K. 284 Bakanlıklar . ANKARA ★ İdare yeri: Bedesten İçi. Bedesten Han Kat: 4 No: 7. KONYA ★ Ankara Temsilciliği Telefon: 12 58 10 ★ Para Havale adresi: DEVLET Posta Çeki No: 10021849 FIATI 150 Krş.

Abone: Yıllık 70.— Altı aylık 35.— TL Dış ülkeler için ücret iki misli ★ Dağıtım: GAMEDA ★ Dizgi ve Baskı Güneş Matbaacılık T.A.Ş

ANKARA